

de zwarte

maandblad
voor het
zwarte hart
van holland
2 gulden

4

"De Zwarte", maandblad voor het
zwarte hart van Holland.
Verschijnt in de regio Den Haag,
Leiden, Gouda en Delft.

De samenstellers voelen zich niet zon-
der meer verantwoordelijk voor elk ge-
plaatst artikel.

BETALINGEN

Gironummer 3442401

t.n.v. "De Zwarte", Leiden
"Stort kwistig & onbeschoft"

REDAKTIEADRES

Postbus 10233, Den Haag

PRIJZEN

Losse nummers twee piek

Abonnement elf piek (zes nummers)

Gratis voor politieke gevangenen

Post-abonnees 22 piek

Uiterste inleverdatum kopie 7 maart

PLAATSELIJKE ZWARTE-PUNTEN

Den Haag:

Boekhandel "De Grote Leegte"

Boskoop:

Boekhandel "De Vijfde Kolonne"

Leiden:

Infowinkel "Alarm"

Delft:

Kaffee Voorstraat

DRUKKER

De Bijstand

Buitenom 216

Den Haag

3 Bezetting Holiday Inn in Leiden

4 De leegstandswet komt

4 De methode Van Thijn

5 De Korzo

6 Voorstraat Delft Paviljoensgracht

7 Berigten uit Utrac en Zoetermeer

8 Bezetting CDAkantoor en Voor een

autonome en revolutionaire beweging

9 Beskoop Utrecht Kaanstad en de Eland

12 Kamperen in Woensdrecht

13 Nico L.

14 Free Omori

15 Kunst

16 Mobilisatie 1984

18 Kinderpolitie fout

21 Energiebesparingstips

22 Politieke gevangenen in de BRD

24 Het italiaanse verzet

26 Internationale dag van de anarchie

27 Boeken en bladen

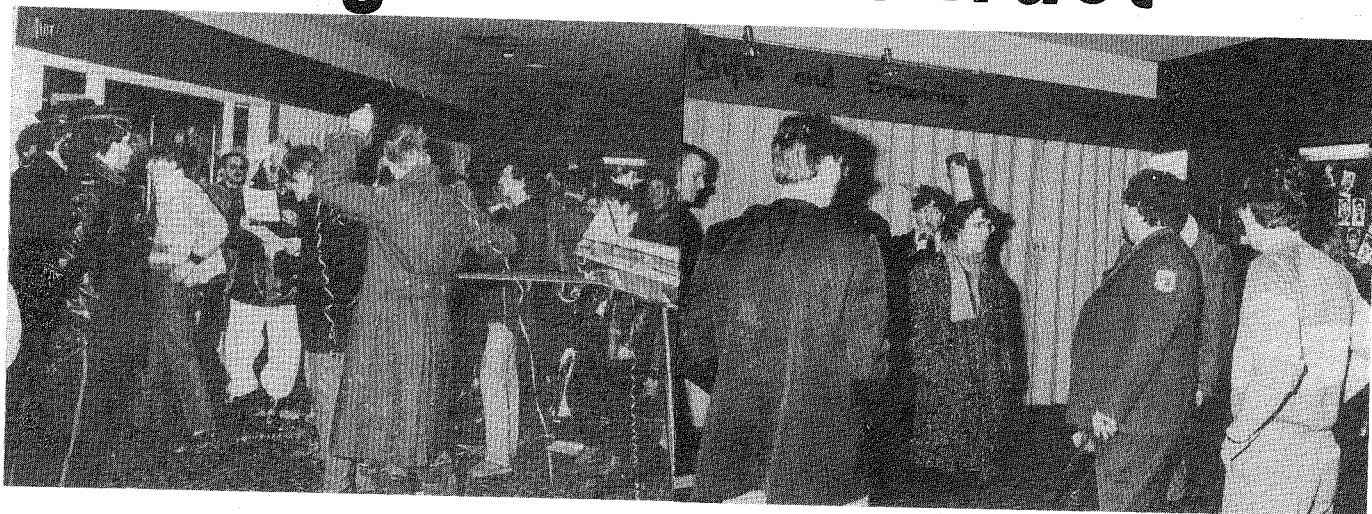
28 Kinder- en vrouwenmishandeling

29 Diskussie homoseksualiteit

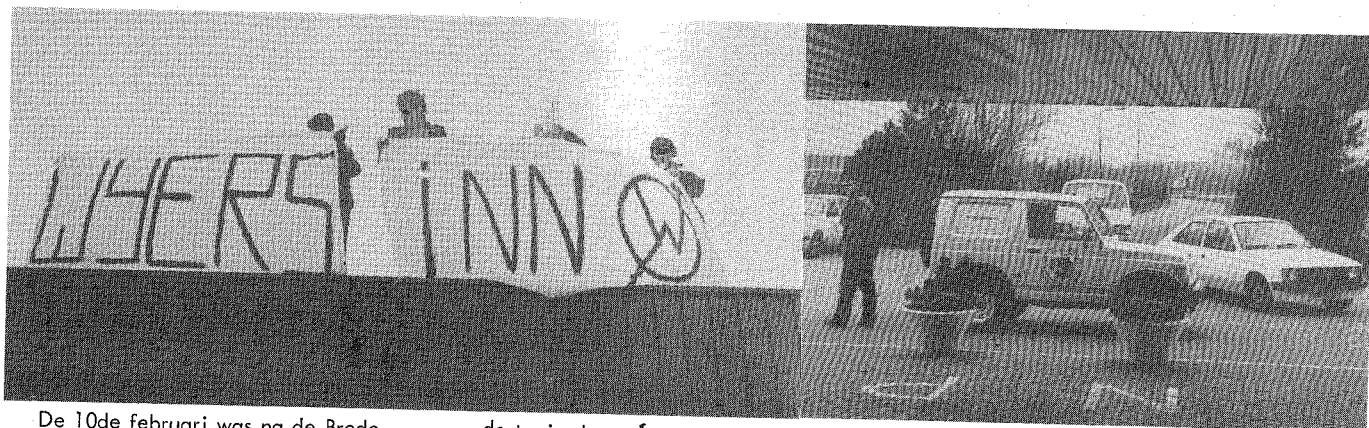
30 Korte berigten uit de regio

31 Plaatselijke adressen en agenda

dag van de onrust

holiday inn leiden bezet

De 10de februari was na de Brede Amsterdamse Diskussie over de voorgenomen sloop van het Wyerskompleks en de cityvorming uitgeroepen tot Dag van de Onrust. Niet alleen krakers, maar ook vrouwengroepen, uitkeringsgerechtigden, huurdersgroepen, junkies enz. voerden op die dag actie tegen de gemeenschappelijke vijanden.

In onze regio werd actie gevoerd tegen de Holiday Inn. Met ongeveer 40 mensen wist het Kommando Prins Carnaval het hotel in korte tijd om te toveren in een stukje Wyers. Op het dak werden spandoeken bevestigd. Het zwijn Adrianus Hoogerburg, directeur van een hondenbewakingsdienst uit Hellevoetsluis poogde door het slaan met zijn hondenriem het feestje te verhinderen.

Adrianus had eerst geprobeerd om zijn hond met enkele trappen zover te krijgen om te gaan bijten. De hond verdween in een openstaande wagen voor het hotel. (Ooggetuigen werden het er niet overeens of het hier een openstaan-

de taxi, danwef een vrachtwagen katebrokjes betrof).

De manager M. Worms betoogde dat de Holiday Inn vestiging Leiden een zelfstandig bedrijf is. Hij vergat er echter bij te vertellen dat het voeren van de naam Holiday Inn slechts mogelijk is door aanpassing aan de eisen van inrichting en beleid die door het hoofdkantoor in de VS worden gesteld. Hoewel Worms weet dat de vestiging in Leiden failliet kan gaan na de opening van de Holiday Inn Amsterdam, zegt hij zich niet te kunnen verzetten tegen de bouw van dat hotel.

Ook aanwezig de met een hiep-hiephoera verwelkomde inspekteur van politie Jan Nap. Deze inspekteur staat binnen het Leidse politiekorps bekend als "ekstrem"links. Onlangs verklaarde hij in de stadskrant dat hij bewondering heeft voor de acties van Onkruid. Proletarisch winkelen? Ook prima, zolang het maar een actie is. Desondanks was hij het brein achter de gewelddadige

ontruiming van de Scheepmakerssteeg vorig jaar. Na die ontruiming werd zijn huis beklad. Dat gebeurde weer enkele weken geleden naar aanleiding van het interview met hem in de stadskrant van Leiden. En dat leverde weer een lading verontruste brieven op van mensen die vinden dat je zo'n "progressieve" agent juist moet steunen.

In ieder geval moest Jan Nap lijdzaam toezien dat de krakers alleen maar verdwenen, omdat de appelcider op was en doordat de medewerkers van de Holiday Inn alvast maar waren begonnen was met het opruimen van de confetti en de slingers. Kortom, het feest was over en we moesten door naar Amsterdam voor de demonstratie en de manifestatie. O ja, bedrijfsleider Worms zegde toe een telex naar het hoofdkantoor in Memphis te zullen verzenden, waarin de ongerustheid van de krakers over de toekomst van het Wyerskompleks wordt overgebracht.

We moeten nu al tien jaar lang horen: er komt een anti-kraakwet aan. En weer lijkt het erop dat-ie er nu echt zal komen. Al jaren geleden is voorgesteld om een verkorte versie van de leegstandswet in te voeren. Dat zou dan inhouden:

- De gemeentes krijgen ruimere voorreedsbevoegdheid, maar geen geld om inderdaad ook huizen te vorderen.

- Eigenaren van slooppanden, onverkooopbare luxe appartementen e.d. krijgen de mogelijkheid hun panden tijdelijk te verhuren. Als huurder heb je dan nauwelijks rechten, je kan binnen een paar maanden weer op straat worden gezet, een soort kraakwacht dus.

- Krakers:sters kunnen anoniem worden gedagvaard. Dus al dat geklooi met postadressen, brieven verscheuren, paranoïa over privédetektives die stiekem vuilniszakken meejatten of op school achter je naam proberen te komen, het is allemaal voor niks. Voortaan kan de eigenaar heel simpel je dagvaarden zonder naam. De rechter is dan overigens wel verplicht om vóór hij laat ontruimen bij de gemeente te vragen of het pand niet gevorderd kan worden. Dit gedeelte gaat 1 jaar na de inwerking-treding van de leegstandswet in.

Eigenlijk verandert er niet echt veel. Oorspronkelijk zou een leegstandsregister bij de gemeente worden ingevoerd en zou kraken strafbaar zijn (verplichte ontruiming), maar dat gaat voorlopig niet door. Anoniem dagvaarden kan al in verschillende steden, de Heidestruik-truuk kan overal. Een naam van één van de bewoners:sters hebben is ook al niet echt nodig nu.

Dat vorderen stelt natuurlijk niets voor als er geen geld voor is en tijdelijke verhuur is alleen maar vervelend voor krakers:sters en andere woningzoekenden. De leegstandswet zal niet betekenen dat er een enorme ontruimingsgolf losbarst, wel zal het kraken (nog meer) een aflopende zaak worden. Als ze hun zin krijgen, tenminste.

De leegstandswet is er nog niet helemaal. Zoals gezegd heeft de regering een wetswijziging voorgesteld (de verkorte versie). Hierop hebben de fracties van de politieke partijen hun kritiek gegeven, de regering heeft weer antwoord gegeven en neemt nu snel een definitief standpunt in. Vervolgens moet de wetswijziging door de tweede kamer, dit wordt in maart of april verwacht.

Op het moment zijn de linkse partijen en tegen, is de PvdA verdeeld en de overige partijen voor (een meerderheid vóór). Daarna moet er in de 1e kamer nog over worden gestemd en daarna kan de wet ingevoerd worden.

Ze komen zelf toch ook niet uit Amsterdam? de methode van thijn

Daar zat hij dan, tevreden en zelfvoldaan als redder van Amsterdam. Alles was goed gegaan, het volk kon weer gerust gaan slapen. Geen woord over het falend gemeentebestuur, geen woord over het feit dat hij, Van Thijn, en de andere regenten de afbraak van Wyers hadden kunnen tegenhouden, door de plannen van Holiday Inn af te keuren. Nee, alleen zich verschuilen achter de rechter, die heeft gezegd dat er ontruimd moest worden. De rol van de sociaal demokraat is weer duidelijk; het volk paaien en werken voor multinationals en banken, zodat die ongestoord hun vette winsten kunnen maken. En het volk paaien, dat deed hij. Niets dan lof over het beheerste ME optreden. Niets dan lof voor de vriendelijke krakers. We zijn weer van een koude kermis thuisgekomen.

Wat is er nou zo nieuw aan de "Methode Van Thijn"? Er werden dinsdag nog steeds mensen in elkaar geslagen, ook kinderen en ouderen die duidelijk niet tot de "relbeluste" jongeren behoorden. Mensen die hier wat van zeiden werden grof uitgescholden. Nog steeds en steeds heviger werden de paarden de menigte ingedrongen. En de paarden probeerden het nog voorzichtig te doen, maar als je met zo'n halfzachte filmcowboy als Reagan op je rug zit, die alleen maar aan zijn kariëre denkt, maak je toch wel eens een misstap. En nog steeds reden de kitesblikken in op de mensen en sloegen mensen in afgelegen hoekjes in elkaar. Dus het geweld van de kit was weer als vanouds, vertrouwd en herkenbaar. Het nieuwe aan de methode Van Thijn bleek dan ook alleen te zitten in het feit dat het tijdstip van de ontruiming vantevoren bekend was gemaakt.

Maar nergens in de pers werd vermeld hoe de vreedzame ontruiming eigenlijk is verlopen. Ik bedoel maar, bij een zogenaamd vreedstenuw ontbreken helm en wapenstok, maar de laarzen blijven even zwaar en hun honden houden ze ook niet thuis. En tussen trekken en trekken zit een groot verschil.

Amsterdam viel best mee eigenlijk. We moesten vroeg op, al om een uur of zes. 's Morgens zijn we uitgescholden. Dat komt: op onze overalls zit een embleem waar 'Apeldoorn' op staat, anders raakt de commandant de kluts kwijt. „Boeren“, zeiden die krakers toen, „boeren ga terug naar ie dom. Amsterdam is voor de Amsterdammers“. Prae vlnens mi

Toen het duidelijk werd dat er van een vreedzame ontruiming niets terecht zou komen, vooral niet als de ME in het donkere gebouw zou binnen komen, besloten we maar naar buiten te gaan. Een arm is tenslotte zo gebroken, nadat je van de trap valt. En tenslotte zijn wij niet getraind in het afmaken van mensen in donkere kamers.

Goed, een vreedzame ontruiming! Maar ooit wel eens spitsroeden gelopen, tussen dubbele rijen varkenskoppen doorgelopen, geprovoceerd door stillen, die stompnd tussen de mensen doordringen en schichtige paarden, die door de samengepakte rij heengedrongen worden. En dan maar rustig blijven, want de ME wil wel hakken. Maar hier zag je niets van, hier hoorde je niets over! Ja, we waren vreedzaam!

En daarna leek het wel alsof er geen antwoord meer bestond op de kattenacties. Het enige wat er gedaan werd was hollen voor de kit uit en weer terug lopen als de macho's zich terugtrokken achter hun containers. En stenen halen weinig uit, want hun bescherming is nog steeds beter dan de onze tegen wapenstokken, honden, prikstokken. Het is weer eens duidelijk geworden dat er geen vreedzame ontruiming bestaat. Kraken en zelf iets regelen komt niet voor in het denken van regenten, zij moeten regeren. Wij kunnen altijd rekenen op geweld en repressie als we niet op tijd opzij gaan voor prestige objecten en bankkapitaal. Maar als je er niet van houdt om geslagen te worden, dan moet je terugslaan, maar niet onbeheerst en onverdedigd! Het moet wel aankomen waar de slag behoort te vallen. En een MEer is ook maar een boerenlul die zich laat sturen.

En nu het grootste kraakkompleks verdwenen is, is er ook een soort grens overschreden. De grens dat mensen nu zowel voor hun eigen wonen als voor hun eigen werken moeten vechten. En de staat is niet langer een regelende instantie, een rol die zij in tijden van economische groei kon volhouden, maar een regelrechte onderdrukker geworden, waar mensen als Van Thijn aan de leiband lopen van beleggingsmaatschappijen en banken.

kwamen de meesten zelf niet eens uit Amsterdam, dat kon je wel aan hun g horen, en wat dan nog? Tussen de middag kregen we hete soep want het was erg koud. Toen het afgelopen was gingen we op de foto. 's Avonds gingen we weer terug - moe, maar voldaan.

KORZO

Het is 28 oktober '83, de vooravond van de grote demonstratie "geen nieuwe kernwapens in Europa". Hordes mensen komen die middag en avond al naar Den Haag, men wil de files en vertragingen van de volgende dag voor zijn. Groepjes mensen zwalken door de stad op zoek naar "vermaak". Het Paard van Troje is afgeladen, een paar nieuwsgierigen volgt het ophangen van het (kunst) spandoek langs de hofvijver, op het Binnenhof is een wake, in Amicitia een manifestatie en om 24.00 begint in de Nieuwe Kerk het programma van de kunstenaarsbond. Maar waar je ook kwam, nergens hing een speciale sfeer. In mijn ogen was de stad alleen wat voller en geschminkter. Morgen zullen de mensen van buiten de stad het wel maken.

Corso, de voormalige bioscoop in de Prinsenstraat, wordt de 28ste oktober voor de eerste maal gekraakt. De politie heeft op die dag wel wat andere dingen aan zijn hoofd. Het lukte, tot maandag de schoonmaakploeg van de gemeente kwam om de puinhoop van onder andere Eric de Kuyper (Naughty Boys) op te ruimen. Eruit! Gelukkig, anders hadden wij daar nog 5 grote containers vol vuil uit moeten halen. Een week later, op 6 november lukte het uiteindelijk de zaak in handen te krijgen.

Vier jaar heeft het kompleks leeggestaan, nádat de gemeente het had aangekocht voor f500.000,- van Tuschinski, met als enige argument: prostitutie in de tuinen van Beatrix tegen te gaan. HAT eenheden mochten erin komen: te duur. Het zou een hele bladzijde kosten om het aantal organisaties te noemen die in de afgelopen jaren met of zonder gemeente plannen hebben ontwikkeld, iets erin te kreeëren. Alles is op niets uitgelopen. Tenslotte liet de gemeente er bruikbare materialen uithalen, zodat het misschien dusdanig zou verpauperen dat het gesloopt kon worden.

De ontstaansgeschiedenis van het Korzo-initiatief ligt in de samenkomst van allerlei ideeën, gericht of niet gericht op het gebouw. Het Piepschuim Kollektief, een derde jaars sociale academie stage project -een van de stromingen binnen de sociale academie, het kreeëren van eigen stage plaatsen- heeft het voortouw genomen bij de kraakactie. Eerlijkheidshalve moet ik daarbij konkluderen dat het kraken van het gebouw een noodgreep was om het project te laten ontstaan vanuit het gebouw. Iets dat ik het paard achter de wagen spannen vind.

Een ander deel van de initiatiefgroep had de hoop opgezegd dat er binnen de Blauwe Anslag nog iets van een theatervoorziening zou ontstaan. Binnen deze klup vond men dat er met name een theater zou moeten komen, dat een Shaffyachtig karakter zou moeten krijgen. Sterke angst was er dat het net als bij K'81 pretentius aan iets begonnen wordt dat er in het begin prima uitziet en dan ineens door een knokpartij in elkaar stort en men nog maar weinig energie over heeft om voor de aso's iets te organiseren. Men wilde dus eerst een redelijk idee hebben alvorens men iets wilde koppelen aan een pand.

De kraakactie heeft echter de hele boel in een stroomversnelling gebracht. Haastig werden er andere mensen bij gezocht. Dit resulteerde in de betrokkenheid van het Nieuwe Leven -komponisten die zich met beeld en (elektronisch) geluid bezighouden- de geïmproviseerde muziek. Kenmerkend bij het zoeken was dat de theaterhoek niet te mobiliseren valt. Niet gek, wanneer je bedenkt dat 85% van bijvoorbeeld amateurtoneel repertoirtoneel speelt, de bestaande theaters op een behoorlijke manier vastzitten aan allerlei subsidievoorwaarden en er een dusdanige programmering op na houden dat het publiek niet of weinig gekonfronteerd wordt met marginale of avant-gardistische kunst.

De gemeente Den Haag voert daarbij een dusdanig beleid dat het schijnbaar alleen gaat om het Wilhelminamonument, het RO danstheater, de Haagse paardendagen. Kultuurbeleid voor bontjassen en strikken, iets dat in Amsterdam in '65 tot de actie Tomaat leidde.

Duidelijk werd de naïviteit van de afdeling cultuur in een open gesprek met de gemeente, waarin de daaraan deelnemende persoon niets te zeggen had, dan: er is geen geld, dus het kan niet. Schijnbaar is men niet op de hoogte van de hoeveelheid geld die Den Haag passert, omdat men voor de beschikbare gelden geen project kan vinden. Iets dat ons duidelijk werd in een gesprek met WVC.

Het pand is in een verwaarloosde staat. Gesloopte waterleiding, elektra en verwarming, lekkend dak etc. Er moest enorm veel energie gestoken worden om de aktie "Corso wordt Korzo" op zondag 12 februari rond te krijgen. Drie maanden lang is er dan ook keihard gewerkt aan het pand om een ietwat duidelijk plan op tafel te krijgen.

De betrokkenheid is in de laatste weken enorm gegroeid. Iets dat zich op de aktiedag manifesteerde. Het merendeel van de groepen en artiesten speelden tegen onkosten en op de dag zelf waren er zo'n 50 vrijwilligers aktief. Het bezoekersaantal was 1000, twee maal zoveel als we hadden verwacht. De programmering gaf een beetje aan welke koers we willen gaan varen. Daarnaast willen we voorwaarde scheppend zijn.

We vinden dat er een ontwikkelingsplek gekreeërd moet worden, d.w.z. studio, workshops. Centraal zal staan een theatercafe dat een ontmoetingsfunctie heeft. Voorlopig zal er dan ook veel werk verzet moeten worden. De programmering zal incidenteel zijn. We kijken terug op een geslaagde aktie en gaan keihard door.

In de eerste week van februari werd er in het Haagse zalencentrum Amicitia de Iraanse revolutie herdacht. Het geheel werd georganiseerd door de Iraanse ambassade, de vazallen van de hond Chomeiny (of is dat een belediging van een bevriend staatshoofd? Je weet maar nooit; binnen dit kabinet wemelt het tenslotte ook van de godsdienstfanaten)

Dankzij het weinig alert zijn van de Haagse aktivisten is het allemaal ongestoord voorbij gegaan.

We hadden het druk met Korzo, het bezoek aan de Leidse Holiday Inn, de dag van de onrust, de ontruiming van Wyers zat er aan te komen, de brug was open, de kat moest jongen, kortom, ekskuses te over.

Het is nog niet te laat om even een waarschuwing uit te laten gaan. Kwa verhuurs van zalen is Amicitia een hoerenkast.

De CPN Den Haag houdt er zijn gebedsdiensten, het FNV manifesteert er, kortom, de hele linkse klik maakt er gebruik van. Een oprechte waarschuwing: niet meer doen hoor! Echt niet!

Gelukkig hoorden we later van onze informant bij de Haagse kit dat er op zaterdag een bommelding is geweest. Gelukkig heeft er dus nog iemand zijn positieven bij elkaar gehad.

DELFT

VOORSTRAAL

KRAKEN

de schuddende schemerlamp

(Paviljoensgracht 84)

Na heel veel inspanning en denkwerk van Ton, onze advokaat, en wij, de bewoners van de 'Schuddende Schemerlamp', is er nu een definitieve versie van het huurkontraat.

Het kontraat is opgesteld door Van Puffelen en zijn advocaat en wat er nu nog moet gebeuren is dat wij daadwerkelijk onze handtekening onder het kontraat zetten. Dit zal vrij snel moeten gebeuren, want het kontraat zal geldig zijn vanaf 1 februari 1984.

Het is een slecht kontraat. In het kort komt het erop neer dat wij f2000,- excl huur per maand aan Van Puffelen betalen en dat al het onderhoud voor onze rekening komt. In het huis moet nog heel veel gebeuren, zoals elektriciteitsvernieuwing en een lekkend dak én een noodzakelijke verbouwing (van 3 kamertjes) tot 2 goede kamers.

Door het kontraat te ondertekenen verandert ons illegaal wonen in legaal wonen. In hoeverre hebben wij met recht te maken in deze situatie waarin sprake is van overmacht. Wij willen vermijden dat het op een harde konfrontatie of een ontruiming aankomt.

Nadat in november een ontruiming voorkomen kon worden, door barricadering en aanwezigheid van veel mensen uit Delftse regio, is er de laatste maanden doorgewerkt, aan woonbaar maken en plannen maken. Door de bewonersters zelf is een haalbaarheidsonderzoek gemaakt, waarin wordt aangetoond dat ook financieel gezien het plan voor groepsbewoning, werkplaats en kafé haalbaar is. O.a. door een lage aankoopsprijs en verbouwen in zelfwerkzaamheid. Dit plan is 9 februari j.l. aan de gemeente aangeboden. Hier kunnen ze moeilijk omheen. Op de eerdere uitnodigingen aan de heren/dames politici om langs te komen voor een bezoekje/gesprekje kwamen er maar drie opdagen. (zegt die lieve CDA meneer, verbaasd; "ik ben wel blij te zien dat jullie niet stilzitten")

Wat betreft de procedures; tegen het kort-geding, aangespannen door de eigenaresse (de congregatie van de zusters der liefde, een rooms imperium te tilburg), is een hoger beroep aangetekend, waarvan uitslag nog onbekend. Tevens is tegen het GEB-Delfland een kort-geding aangespannen, omtrent het feit dat het energiebedrijf de naam van de rekeninghouder door heeft gegeven aan de eisende partij in het eerstgenoemde kort-geding, dat van de eigenaresse. In dat kort-geding is de rekeninghouder verantwoordelijk gesteld voor de kraakactie, terwijl hij er niet eens woont.

De voornaamste problemen nu zijn de kou en de grote lokalen, maar er wordt gewerkt aan kachels en scheidingswanden.

Sinds een paar weken wordt er in het heropende kraak kafé vergaderd, gediscussieerd, axie gemaakt, en ontbeten (jawel op zondag van elf tot twee, neem zelf een kopje mee). Dat is wel nodig, zoveel ruimte is er niet in de binnenstad, waar je nog iets kan bepraten en ondernemen, zonder geetter en getetter om je oren.

Op een van de eerste avonden van het kafé is er gepraat over het perspectief van het kraken, en de betekenis hiervan voor de zupKULTuur. Hieronder een globaal vaag verslagje.

Wat betreft het eerste komen we niet veel verder dan het formuleren van nog meer vragen. Louter en alleen omdat het moeilijk voor spelbaar is wat er na het van kracht worden van de leegstandswet nog mogelijk is; kraken zal georganiseerder, radicaler en met heel veel mensen moeten gebeuren. Voor nu betekent dat onder andere werken aan een betere organisatie. Dit houdt in; regelmatig bijhouden van de (geringe) leegstand, en stimuleren/helpen van krakersters, door spreekuur, kafé, en kraakwijzer.

Verder uitzoeken en bijhouden van de leegstandswet, om daar misschien iets tegen te doen, of om er publiciteit aan te geven (in negatieve zin, ja). Wat de betekenis betreft van het kraken voor de zupKULTuur, hebben we ons afgevraagd wat dat is, en in hoeverre kraken daar een voorwaarde voor is. Op het ogenblik vormt het kraken een basis voor iets gemeenschappelijks, wat verder gaat dan een dak boven je hoofd hebben. Het is de voorwaarde om plekken, ruimte, te maken die een Kultuur/Axie functie hebben, maar dat wil zeggen dat als dat over een tijdje in mogelijkheden afneemt, dat we nu juist een invulling moeten geven aan die zupKULTuur, verder dan nu het geval is. Dat het kafé hierin voorlopig een grote rol speelt, mede vanwege gebrek aan meer ruimte (winkel DADM is nog dakloos, AntiMilitaristies Buro is nog steeds in oprichting), als ontmoetings- en contactpunt, is wel een hoopvolle afsluitende conclusie. jos, delft.

Een van de grootste kraakpanden in Utrecht 't Labrehuis, heeft, na bijna 2 jaar procederen, gewonnen.

Het Labrehuis wordt niet ontruimd. Het begon er allemaal mee dat de gemeente toestemming gaf aan Lisman (de eigenaar) om in het Labrehuis een instituut te vestigen. Hier spanden wij een Arob-procedure tegen aan en dat wonnen we; de argumenten van de gemeente werden onderuit gehaald. De gemeente draaide bij en daar spande Lisman weer een Arob-procedure tegen aan.

Volgens hem had het, in het centrum gelegen Labrehuis helemaal geen woonbestemming, zoals steeds was aangenomen. Er stond hem dus niets in de weg om er een instituut te vestigen.

Die rechtzaak heeft hij dus nu verloren. We zijn dus hartstikke tevreden: eerst gemeente en nu de eigenaar onderuit gehaald.

Op de Rembrandtkade zijn weer twee pandjes bijgekraakt. Nog twee en de hele rij is bewoond.

De gemeente helpt goed mee, want die is nieuwe riolering aan het aanleggen. Die zou echter toch weer veranderd moeten worden wanneer het revalidatiecentrum "De Hoogstraat" er ooit komt. Maar ach, dat wordt door het ministerie van WVC misschien toch wel wegbezuinigd. Wonen nu dus.

Vlakbij het stadhuis is pas een rijshuisje van de gemeente "Annastraat 7" gekraakt. En na een rechtzaak mag het bewoond blijven.

Bericht van de Moira (een groot pand en alweer zo'n half jaar gekraakt).

De laatste (D'66) wethouder is nu definitief omgegaan en het gemeentebesluit staat vast: geen sloop en geen kantoren in de Moira. Het zeister bouwbedrijf gaat nu waarschijnlijk een Arob-procedure tegen de gemeente aanspannen. Dat belooft dus een slepende zaak te worden!

De studentenhuisvesting (SSH) van Utrecht heeft besloten dat de, door vrouwen gekraakte Martinaschool (op de oude grag) niet bewoond mag blijven.

De SSH heeft een voorlopig koopcontract om de school te verbouwen voor 31 studenteneenpersoonseenheden, met eigen doesj en keuken, voor een kale huur van ongeveer f300,- per maand.

Omdat de SSH meer subsidie krijgt voor eenpersoonseenheden willen ze hun plannen voor ons, omdat we als groep willen wonen, niet wijzigen.

niet in Staphorst alleen

(de christelijke naastenliefde)

In Zoetermeer zijn drie woningcorporaties actief op de 'sociale woningmarkt'. Je weet wel, het laten bouwen en verhuren van al die prachtige flats en ééengezinswoningen. Zoals op alle mij bekende korporaties is er ook op deze korporaties veel aan te merken. In dit artikel alleen wat kanttekeningen echter bij het doen en laten van de christelijke woningbouwvereniging.

De christelijke woningbouwvereniging "Zoetermeer" heeft een bestand van zo'n 4000 woningen. Daar tegenover staat dat de vereniging slechts een kleine 150 leden telt. De vereniging noemt zichzelf volledig open naar de leden. Tussen neus en lippen door wordt dan nog wel even opgemerkt dat ze gesloten zijn naar de bewoners toe.

Als je bewoner bent van een woning van de vereniging kun je je schriftelijk bij het bestuur als lid aanmelden. Je moet dan wel een christelijke levensovertuiging en -levenshouding hebben. Als je niet zeker weet of je daar aan voldoet geeft dat niets; een ballotagecommissie bepaalt of je wel christelijk genoeg bent. Vandaar dus het lage ledental.

Enkele maanden geleden raakte de vereniging weer eens in opspraak. Men was dus niet meer in staat de stront binnenskamers te houden.

Eindelijk kwamen

een paar gemeenteraadsleden er achter dat de vereniging zich bij de toewijzing van woningen bepaald niet aan de kersverse grondwet houdt.

Het is echter niet alleen de woningbouwvereniging die hierin schuldig is. Enkele jaren geleden maakte de 'socialistische' wethouder Groene met de vereniging de afspraak alleen gehuwd en 'trouwlustigen' door te verwijzen. Vanaf die dag was het beleid van de gemeentelijke afdeling huisvesting op deze afspraak gebaseerd. In de gemeenteraad werden wel vragen gesteld over de christelijke woningbouwvereniging, maar die werden gewoon niet beantwoord.

Eind 1983 zag de jaarvergadering van de vereniging zich voor een probleem gesteld. Doordat er een aantal woningen minder gewild werden zou het beleid tot leegstand gaan leiden. En leegstand kost geld. Met een krappe meerderheid werd besloten om in gevallen waarbij anders leegstand zou volgen - en dus verlies geleden zou worden - ook aan samenwonenden toe te wijzen. Van toewijzing aan homofiele samenwonenden zou echter geen sprake kunnen zijn. Tenzij...precies! Tenzij ook hierbij het kostenaspect zou gaan spelen. In dat geval zou opnieuw een afweging gemaakt moeten worden. Heerlijk toch, die christelijke principes.

Dat die afweging al heel snel gemaakt zou moeten worden hield men niet voor mogelijk. Maar de Zoetermeerse Courant deed eens een keer goed werk. Het resultaat van de besloten vergadering stond de volgende dag in de krant. De politiek moest toen wel iets van zich laten horen. En zo ontstond de grappige situatie dat de eerder genoemde socialistische wethouder door zijn CDA opvolger op de vingers getikt moest worden. En wat minstens net zo leuk is: de christelijke woningbouwvereniging werd door een CDA wethouder teruggefloten.

Na tussenkomst van de minister van volkshuisvesting is de ledenvergadering nu dan teruggekomen op haar besluit. Voorzitter De Kok, die van geen wijken wilde weten, is aan de kant gezet en op het eerste gezicht lijken de grootste misstanden tot het verleden te behoren.

De misstanden lijken tot het verleden te behoren. De praktijk zal echter niet veranderen; alleen de minst gewilde woningen zullen aan homofiele samenwonenden worden toegewezen.

De enige verandering is dat de zoetermeerse bevolking, met de gemeenteraad voorop, weer zal denken dat bij de christelijke woningbouwvereniging alles okeë is.

bezetting cda-kantoor in den haag

DE WERKLOZENAXIES VAN 25 JANUARI
EN DAARNA

In het kader van de landelijke axiedag hebben ongeveer 30 mensen uit Delft, Den Haag en Leiden het landelijk sekretariaat van het CDA bezet in de dr. Kuiperstraat 5. De axie was georganiseerd door het WAF, het WAK en Leidse uitkeringsgerechtigden.

Doel van de axie was om d.m.v. landelijke axes duidelijk te maken dat uitkeringsgerechtigden zich aan het organiseren zijn. Landelijk, want ook in R'dam (stadhuis bezet, mislukt), Lichtenvoorde (petitie burgermeester), Wageningen (petitie gemeenteraad), Spijkenisse (mislukte bezetting), Nijmegen (belastingkantoor bezet), Arnhem (buro rijkskonsulent bezet), Utrecht (demonstratieve optocht) en Haarlem (stadhuis bezet, door de politie ontruimd) zijn axes gevoerd.

IN DEN HAAG

Verliep de bezetting soepeltjes, er zat een krant tussen de deur, we konden zo naar binnen lopen. Het enigste personeelslid dat binnen was, liep uit zichzelf al de deur uit, want ze raakte in paniek, in tegenstelling tot de konsjlerge die ons uitgebreid ging staan uitleggen hoe het koffiezetapp. werkte.

Buiten voor het gebouw deelden een aantal axievoerders stencils uit met daarin onze eisen aan de "volksvertegenwoordiging":

GEEN VERLAGING VAN UITKERINGEN EN MINIMUMLONEN.

ALLE VORMEN VAN STRAFKORTINGEN MOETEN WORDEN AFGESCHAFT.

DE DOOR DE REGERING VOORGESTELDE HERZIENING VAN DE SOCIALE ZEKERHEID MAG NIET DOORGAAN.

AFSCHAFFING VAN HET KOSTWINNERS-BEGINSEL.

ORGANISATIES VAN UITKERINGSGERECHTIGDEN MOETEN ALS OVERLEGGPARTNER ERKEND WORDEN.

Om ½ 10 kwam Smits, directeur van het sekretariaat, in gezelschap van de politie langs, waarop het onderhandelen begon.

Na diverse overleggen werd ons een gesprek toegezegd met Bukman en de Vries van het CDA.

VERDERE LANDELIJKE AXIES

We blijven het onaanvaardbaar vinden dat bij iedere nieuwe bezuinigingsronde de uitkeringen verlaagd, soms zelfs afgeschaft worden. Aan de uitkeringsgerechtigden zelf wordt niets gevraagd, ze moeten alles slikken.

Daarom zijn we van plan om in februari en maart weer landelijke axes te organiseren.

Hoe meer mensen er meedoen, hoe beter.

info: WAF, stationsweg 102
070-896230

WAK, delft 015-145798/616506
LEIDEN, wil, 071-131309

voor een autonome

Als eerste eis in de verklaring bij de bezetting van het CDA-hoofdkantoor in Den Haag werd gesteld: deelname aan de SER. Deze verklaring was opgesteld en ondertekend door de BVM en uitkeringsgerechtigden organisaties uit Den Haag, Leiden en Delft. Organisaties die erop gericht zijn om acties op het gebied van werkloosheid en uitkeringen te stimuleren en te coördineren. Dit in verband met onze voortdurende aanval op de autoriteit, het kapitalisme en de repressie. Die organisaties moeten daarom alleen dienen om bepaalde concrete taken te coördineren en mogen nooit permanent en dus kontra-revolutionair worden.

Onze acties moeten gericht zijn op de vernietiging van de staat en tegen de partijen en vakbonden. Zitting nemen in de SER betekent het institutionaliseren van de uitkeringsgerechtigdenorganisaties als onderdeel van de diktatuur van de democratie. Te weinig wordt onderkend dat juist de staat de diverse sociale bewegingen poogt te ontdoen van haar revolutionaire karakter.

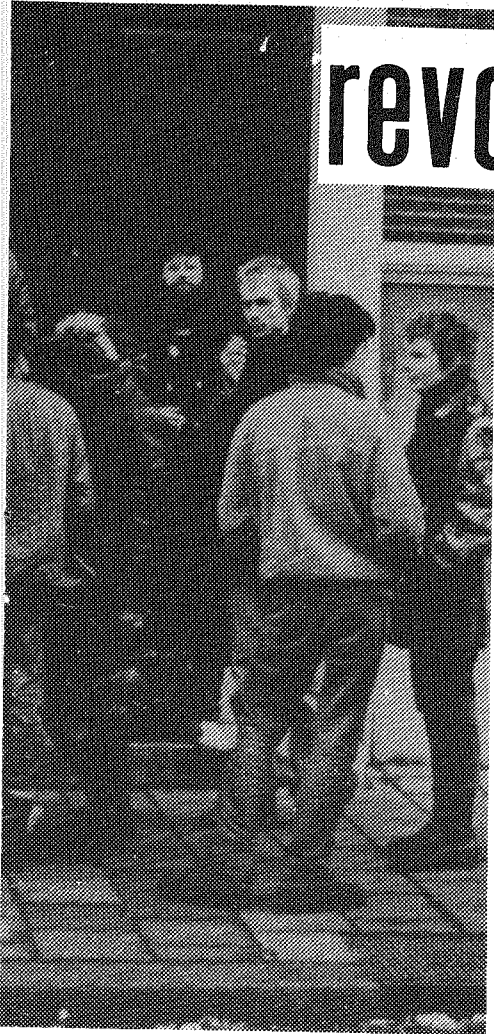
Meestal gebeurt dit door de beweging te kriminaliseren en vervolgens te

isoleren. De staat wordt hierbij gesteund door gezagsgetrouwe burgers, verenigd in fascistoïde en extreemrechtse groeperingen als het OSL, de CP, Werkgroep voor gezag en vrijheid en de NVU (juist vanwege het opkomend fascisme is het nodig een duidelijke strategie te ontwikkelen die onze strijd kan verbreden). In dit verband werd erdoor de schrijvers van "De Rechterkant van Nederland" (zie Zwarte nummer 2) de vraag gesteld of we in deze tijd nog wel directe acties kunnen ondernemen en werd aangedrongen op een bezinning.

Misschien moeten we andere actiemiddelen ontwikkelen zo werd gesuggereerd, zo wordt er in Dodewaard onder invloed van de geweldsdreiging niet meer geblokkeerd.

Een tweede methode van de staat om de beweging 'klein' te krijgen komt er in het kort gezegd op neer dat zij die beweging of delen uit die beweging medeverantwoordelijk probeert te maken voor haar beleid. Nadat de bezetting van het CDA-hoofdkantoor was beëindigd zonder dat het CDA ook maar op een enkele eis hoefde in te gaan en er slechts een afspraak werd gemaakt om

revolutionaire beweging

en

de maandag daarop met De Vries en Bukman verder te praten, werd deze methode tijdens dat gesprek fijntjes duidelijk gemaakt door CDA-fractie leider De Vries.

De uitkeringsgerechtigdenorganisaties zouden één machtsblok moeten gaan vormen, zich moeten verenigen in één organisatie, die representatief kan zijn voor de uitkeringsgerechtigden. Via de diverse bestaande structuren zou dan gepoogd moeten worden medezeggenschap te verkrijgen. En zoals ook Lubbers zei in zijn wekelijkse praatje voor de tv: middelen zoals bezettingen zullen niet geaksepteerd worden. Burgerlijke ongehoorzaamheid is een bedreiging voor de democratie. We zouden belanden in een rimboe-democratie als ik zou gaan praten met de bezetters, aldus Lubbers. Dus: als jullie niet repressief getolereerd willen worden zullen we jullie kriminaliseren en isoleren.

Die organisatie die we naar het idee van De Vries zouden moeten opzetten, wordt ogenblikkelijk onderdeel van de integratiestructuren ten bate van het voortbestaan van de huidige machtsver-

houdingen, het kapitaal etc. Een organisatie die geaksepteerd wordt in de SER zal moeten beschikken over bureaucratie, strijd om de macht, controle over de basis, die geen rechtstreekse toegang heeft tot de media om uitdrukking te geven aan haar ideeën. Wanneer al bij het voeren van de actie sprake is van een hiërarchie, bureaucratie en een vertegenwoordigersprincipe en bij het gesprek met De Vries door iemand dolenthousiast wordt gereageerd op het voorstel van De Vries met enkele vertegenwoordigers te gaan praten, enkele strafkortingsspecialisten van het CDA, dan is de kiem van de kontra-revolutie gelegd.

Een organisatie moet in tegenstelling hiermee niet permanent zijn en structuren bezitten die de autonomie van groepen en individuen maksemaal bevorderen, waarbij de koördinatie en de strijd worden gestimuleerd in plaats van geremd. Zoals de CNT, de anarchistische vakbeweging in Spanje, hiervoor ongeschikt is, zal een landelijke organisatie van uitkeringsgerechtigden die deelneemt aan het overleg binnen de SER hier ook ongeschikt voor zijn.

Hieronder ter afsluiting van dit stuk een gedeelte uit een oproep van de autonome groepen in Spanje tot de strijd voor de bevrijding van alle revolutionaire gevangenen van Europa die ervan worden beschuldigd gewapende acties te hebben gepleegd of ermee te sympathiseren.

Die oproep heeft niet als doel de oprichting van een gemeenschappelijk front van gewapende strijd. Want zij zijn uitsluitend solidair op het gebied van de repressie. De politieke methoden van de RAF, de rode brigades en ook de nationalistische ideologie van de ETA of de IRA wijzen zij af en bekritisieren zij.

Revolutionaire solidariteit is voor de autonome groepen actie in de fabriek en op straat, en geen passief militantendom. Zij is daarom een dagelijkse en globale strijd tegen de oude wereld van het kapitaal in haar geheel.

Zij hebben zich uiteindelijk verenigd met als band een minimumovereenkomst: afschaffing van de loonarbeid en de waar; vernietiging van de staat en van iedere machtsvorm; vernietiging van de gevangenissen en van ieder onderdukkingsapparaat van het kapitaal. Dit in tegenstelling tot een ideologie van de autonomie.

"Wij vinden de klasse-autonomie ook vertegenwoordigd onder degenen die zich opnieuw durven toe te eigenen wat het kapitaal ons belet te genieten, tenzij dan in de vorm van een loon, wat wij nodig hebben nemen wij rechtstreeks en zonder bemiddeling, daar waar het te vinden is. Die herovering van de huidige kommunistische praktijk en strekt zich uit van economische ontelingen van banken tot het kraken van huizen, van het niet betalen in het openbaar vervoer, het stelen in supermarkten, 'vrije radios', tot het weigeren van kerncentrales en loonarbeid enzovoorts.

Geen activiteit wordt bevoorrecht. Zij worden er allen tot één geheel gesmeed dat het kapitaal aanvalt en afwijst. Het zijn activiteiten die elkaar aanvullen, de ene sluit de ander niet uit.

De organisatie van taken, met andere woorden onze koördinatie van autonome groepen en individuen, is voor ons in de eerste plaats het plezier dat wij eraan beleven bij elkaar te zijn. Verhoudingen te scheppen waarin de communicatie volledig is; als autonome individuen willen wij liever nu meteen kommunistische verhoudingen meemaken dan te wachten op een bepaalde dag waarop de revolutie ons in staat stelt erin te leven.

Onze eenheid en onze praktijk dringen zich op dankzij de gemeenschappelijkheid van onze behoeften, die worden genegeerd door de ellende van de loonarbeid, die ze niet bevredigen kan. Als wij een aanslag plegen of een bank overvallen, zoeken wij in de eerste plaats het opstandige plezier dat wij beleven aan een aanval op het kapitalistische systeem dat ons onderdrukt en uitbuit. Niet omdat het onze 'plicht' als militant zou zijn de arbeidersklasse te 'bevrijden' in haar naam en ons als afgescheiden voorhoede -met de mogelijkheid permanent en dus kontrarevolutionair te worden- maar om opnieuw het genoeg te smaken van het opstandige spel, dat alles vernietigt dat ons belet onze verlangens en hartstochten te bevredigen, om te leven en onszelf terug te vinden in menselijke verhoudingen die niet meer tot waar kunnen worden gemaakt en niet zijn vervreemd".

-Oproepen uit de gevangenis van Segovia, koördinatie van autonome groepen in Spanje, uitgeverij de Lantaarn, postbus 3593 Amsterdam.

Vredesplatform

Boskoop

Op 23 januari jl zette de heer Kruijthof van de Beweging Weigering Defensiebelasting, in een redelijk gevuld zaaltje van het Praathuis, de verschillende mogelijkheden uiteen van het weigeren van defensiebelasting, danwel het gescheiden betalen hiervan. De BWD heeft grote bezwaren tegen het militaire apparaat en voelt zich daar ook verantwoordelijk voor als nederlands staatsburger. De BWD wil een wettelijke regeling, waarin wordt bepaald dat personen die ernstige bezwaren hebben tegen het meebetelen aan het militaire apparaat, het recht hebben dit te weigeren en het betreffende belastingdeel voor werkelijke vredesdoeleinden te bestemmen.

Men kan bijvoorbeeld f5,72 (aantal van de in Europa te stationeren kernraketten) van de BTW van de gasrekening overmaken op giro 57220 van het vredesfonds te Amersfoort. Het G.E.B. moet schriftelijk in kennis gesteld worden. Een tweede mogelijkheid is het symbolische bedrag (f5,72) apart per giro danwel persoonlijk via de kassier het G.E.B. te voldoen.

Verder ging de heer Kruijthof op de plaats van het menselijk geweten in en het fundamentele recht om te weigeren te doden. Hij vond ook niet, dat de erkenning van het recht om defensiebelasting te weigeren een precedent zou scheppen, anders dan al reeds bestond vanaf het moment dat de gewetensbezwaren tegen militaire dienst werden erkend (1923).

Voor meer informatie: telefoonno. 01727-4964 of 5678

Fascisme in gemeente Utrég

Terwijl er de ene dag een CPLid als gemeenteraadslid in Almere wordt benoemd, horen we de volgende dag dat de gemeente Utrég van plan is discriminerende leuzen te gaan verwijderen. Als je dat soort leuzen ziet staan kan je dat op het stadhuis melden (telefoon 030-328511).

Leuzen als 'homo's dood', 'Ja!' en 'rapers' (verkrachters) zouden weg worden gehaald. Met 'stem Cp' zat de gemeente echter in de maag. Na lang aarzelen verkondigden ze dat het in bepaalde wijken, zoals Lombok, wél weggehaald en in wijken 'waar het minder spanningen op zou roepen' niet. Nogal dubbelzinnig dus.

Utrég

Wij zijn zelf al

niet zo lekker,

maar de pliesie is

nog gekker

Wat vorig jaar mei bij de installatie van hoofdkommissaris Wiarda al voorspeld werd is (helaas) uitgekomen. Wiarda pleitte toen voor ruimere bevoegdheden voor de politie bij het handhaven van de openbare orde. Hij verwees heerbij naar een uitspraak van de hoge raad. Wij vreesden toen al voor een nieuw artikel in de A.P.V. om preventief oppakken mogelijk te maken, zoals dat in Amsterdam al was gebeurd. Het is iets anders uitgekapt, maar niet minder ernstig.

Plaats van handeling is Hoog Catharijne. Hét probleemgebied voor de Utrégse politie. Ontmoetingsplaats voor vele groepen jongeren, die in H.C. nou precies die dingen doen waar het niet voor is gebouwd: jatten, keetschoppen, zuipen, dealen, scoren, gebruiken etc. Kortom: slecht voor de omzet en de naam van H.C.

De politie treedt hier al jaren behoorlijk repressief tegen op, met name tegen dealers en gebruikers. Dit kan makkelijk op grond van de opiumwet. Maar met andere groepen hebben ze het moeilijker. Die zijn moeilijk aan te pakken, tenzij er duidelijk bewijzen zijn van bijvoorbeeld diefstal. De politie heeft daarom tijdenlang, met name op koopavonden met observatieploegen in burger gewerkt om die bewijzen te verzamelen. Na een tijdje werden dan tientallen mensen tegelijk opgepakt en dat was dat. Als ze al veroordeeld werden, kregen ze hooguit een paar weken. En natuurlijk kwam het merendeel van die mensen gewoon terug op H.C. De politie nog gefustreerder dan ze al was.

Nu had de politie in een ander 'probleemgebied' al eens een maatregel toegepast, die weliswaar onrechtmatig was, maar wel min of meer had geholpen. Dat moest de oplossing zijn voor de problemen in H.C.

Dat andere probleemgebied is de Noorderbrug e.o., waar al jaren getippeld wordt. Alle meiden die hierop werden betrappt kregen na drie waarschuwingen een aanzegging. Op het buro kregen ze dan een papiertje waarin stond dat ze een maand lang niet meer in een bepaald gebied mochten komen. Als ze dat toch deden werden ze opgepakt en zaten een nacht op het Paardenveld.

Kaapstad

zet

In juli vorig jaar is die maatregel onrechtmatig verklaard door de rechter. Nu probeert de (zeden)politie door middel van overleg afspraken te maken met de tippelmeiden, om in ieder geval de overlast voor de omwonenden een beetje te beperken.

Maar goed, terug naar H.C. Een soortgelijke maatregel passen ze sinds kort ook daar toe. Ditmaal hebben ze het echter slimmer aangepakt. Er wordt nu een offensief persbeleid gevoerd in het Utrég Nieuwsblad. De maatregel is besproken in het driehoeksoverleg

burgemeester Vos-Van Gortel en hoofd officier van justitie Herstel hebben er hun goedkeuring aan gehecht. Ze baseren zich nu op een (al bestaand) artikel in de A.P.V. en verwijzen wederom naar dezelfde uitspraak van de hoge raad. Dit alles om zich vast in te dekken voor het geval dat één van de slachtoffers naar de rechter stapt. Uiteindelijk zal de rechter moeten beslissen. Beslissen of de maatregel rechtmatig is of niet.

Deze maatregel past in de tendens naar machtsvergroting van politie en justitie (openbaar ministerie) vooral in situaties waar volgens hen 'de geëigende rechtsmiddelen tekort schieten'.

Het is tevens een onderdeel van Wiarda's nieuwe beleid, dat is gebaseerd op 'aktiegerichtheid'. De politiestep bij het woonwagenkamp 'Huppel' is daar een ander voorbeeld van.

Over een maand of wat meer nieuws als het voor de rechter komt.

wanhoopt, steun het ver-

tegen de deportaties.

Eland Delft niet meer leuk

Op 26 februari start de werkgroep Kairos (christenen tegen apartheid) een actie onder het motto 'Kaapstad wanhoopt, steun het verzet tegen de deportaties'. De zuidafrikaanse regering heeft verklaard dat Kaapstad weer blank gebied moet worden. Dat betekent dat de bewoners van Crossroads, Nyanga en andere zogenaamde illegale kampen moeten verdwijnen. Ze moeten terug naar de thuislanden of naar een nieuw zwart stedelijk thuisland genaamd Khayelitsha. Dat woord betekent 'ons nieuw thuis', in de praktijk komt het erop neer dat de bewoners bij aankomst worden ondergebracht in aluminium hutjes, zonder vloer, zonder plafond. Ze mogen dan vervolgens zelf nieuwe huisvesting bouwen. Maar dat moeten ze wel zelf betalen. De zwarte bevolking weigert echter vrijwillig te vertrekken. Zij hebben onze steun hard nodig. In 1978 haalden de bewoners van

Crossroads de wereldpers door hun niet aflatende strijd tegen de afbraak van Crossroads. Het waren met name de vrouwen die duidelijk kenbaar maakten dat ook zij het recht hadden daar te blijven leven. Hun verzet had succes. De zuidafrikaanse regering beloofde uiteindelijk dat de bewoners konden blijven. Ambitieuze plannen voor een nieuwe toekomst voor Crossroads werden toegezegd.

Nu blijken alle beloftes loze beloftes te zijn. De regering heeft de toezeggingen niet ingevuld en slaagde erin verdeeldheid te zaaien onder de bewoners van Crossroads. Onlangs nog verklaarde de staatssecretaris van het ministerie van 'Ontwikkeling' dat Crossroads een bron van verzet is, die kost wat het kost vernietigd moet worden.

De actie 'Kaapstad wanhoopt' wil de aandacht vestigen op het lot van de zwarte bevolking rond Kaapstad. Door middel van publiciteit solidariteit en protest zal de actie gestalte krijgen.

Voor meer informatie:
Wergroep Kairos
Corn Houtmanstraat 19
3572 LT Utrecht
030-712913

Zoals welbekend is Delft een studentenstad. Dat houdt in dat de stad vergeven is van de uitgaansmogelijkheden. Maar helaas slechts voor de heren studenten (want dames hebben vrij toegang). Dus wil je toch nog uitgaan, ben je aangewezen op kleffe discotheken of op het plaatselijk open-jongeren-centrum; de Eland. Tot voor kort was de Eland de verzamelplaats voor allerlei personen en groepen die zich in andere discos en tenten niet echt thuis voelen. Je kan er dus rustig je pilsje drinken zonder dat je al te veel last had van zaken die te maken hadden met fascisme, seksisme, of rascisme.

Terwijl er intern al lang gevochten werd tegen het slappe beleid t.a.v. die zaken. Het bestuur had nog nooit duidelijk stelling genomen in deze zaken, vooral waar het seksisme betrof, terwijl daar al verschillende conflicten over waren geweest met enkele medewerkersters. Door de slappe houding van het bestuur was het mogelijk dat de werkgroep lichtshow van de Eland een avond lang pornografische dia's kon vertonen. Een ander voorbeeld is dat de portiers allerlei smerige, obscene taal kunnen uitspreken tegen medewerkersters, bezoekersters en groepen mensen die niet in hun bekrompen gezichtsbeeld passen. En met klachten hierover hoef je bij het bestuur niet aan te komen. Zij zelf durven geen standpunt in te nemen, t.a.v. de portiers, want deze zijn toch nodig omdat ze de zware jongens van Delft buiten de deur weten te houden. Voor het bestuur reden genoeg om toe te laten, dat portiers zich binnen de Eland niet aan regels hoeven te houden.

Voor de bezoekersters van de Eland kwam de slappe houding van het bestuur enkele weken geleden duidelijk naar voren. Enkele fascistoïde figuren die in de Eland toegelaten waren, hadden de hele avond verschillende vrouwen lastig gevallen. Ze droegen T-shirts met hakenkruisen. Op klachten van bezoekersters werd niet gereageerd. Bezoekersters/medewerkersters kregen allerlei beledigingen te inkasseren van de portiers, onder toezicht oog van het bestuur. Een week later konden de heren fascisten dus weer ongehinderd binnenlopen. Pas toen de zaak uit de hand liep (vechtpartij en messentrekkerij) werd er ingegrepen. Niet door het bestuur, maar door de politie die inmiddels gebeld was.

Ook na dit incident weigerd het bestuur duidelijk stelling te nemen. Het is voor ons volkomen duidelijk dat hier iets aan gedaan moet worden. Niet gelijk wegblijven uit de Eland, maar zoeken naar andere oplossingen. We zouden b.v. zelf medewerkerster kunnen worden of je massaal opstellen tegenover dat soort enge figuren. Binnenkort komt er een bezoekersters vergadering. Hier hopen we duidelijk te maken dat er maatregelen genomen om bepaalde conflicten bij voorbaat te voorkomen.

WOENSDRECHT

1-kamperen in W.

Het kamp in Woensdrecht is met te weinig mensen (12). Ze werken zich over de kop.

Het instandhouden van het kamp dreigt een doel op zich te worden. Hierdoor ontstaat er een dwingend éénrichtingsverkeer vanuit het kamp naar de steungroepen, die op hun beurt ook weer eraan meedoen omdat ze het belang van het kamp ook wel zien.

Maar dat éénrichtingsverkeer (het hulproepen) is persé niet basisdemocratisch wat het kamp wel zou moeten zijn. Om dit te doorbreken zouden:

- Er meer mensen op het kamp moeten wonen,
- de steungroepen zich duidelijker op moeten stellen.

Dus: wie nu door de week tijd heeft en het kamp van belang vindt... ..

Tel. kamp: 01646-5652

grote verwarmde tent en toen de storm ophield zijn we de grote tent uit Den Haag gaan opzetten. Ondertussen werkten anderen de plassen weg door slootjes te graven.

's Avonds waren we zo ver dat we een vloertje hadden gebouwd, zodat we droog konden overnachten. We waren er tijdens een weekend, zodat we veel mensen uit andere steden ontmoetten. We hebben de tent opgezet met de bedoeling dat er regelmatig mensen uit Den Haag naar het kamp toegaan. Inmiddels is er op het kamp een windmolen bijgekomen afkomstig van een groep 50-plussers. Toen we er de laatste keer waren hebben we het 'elektriciteitsnet' verder uitgebreid.

's Nachts hebben we onder begeleiding van een ouwe rot in het vak wat Nato draad doorgeknipt.

Het zou leuk zijn als de groep mensen die bezig is met het Vak wordt uitgebreid. Meer informatie kun je krijgen bij Jodie of Anne in de Blauwe Aanslag of in Emmaus. Ook ligt er een schriftje in boekhandel de Grote Leegte (ook in de Aanslag) met informatie en telefoonnummers.

den om verdachten gedurende de eerste zes uur te fotograferen (zie daarover ook de Zwarte nummer 3, het artikel over Reforger).

Deze axie was vooral bedoeld om de voorbereidingen tot plaatsing van de kruisraketten aan de kaak te stellen.

Zo eksperimenteren de Amerikaanse militairen in Woensdrecht op dit moment met een moderne schotelantenne voor een nieuw communicatiesysteem. Zo worden er al bouwproeven gedaan op de plaats waar de raketten en de gebouwen van de yanks moeten komen. En zo onderhandelt het ministerie van oorlog al over grondaankopen om de landingsbaan te verlengen.

Bij een symboliese axie als deze is de pers heel belangrijk. Helaas liet die het voor het overgrote deel afweten. Het ANP kreeg van politie & marezjozee te horen dat er nix aan de hand was en nam dat toen voetstoots aan, zodat er nix op de telex kwam. Dat is dus heel jammer.

Misschien een volgende keer maar omverhalen, die mast.

3-klimmen in W.

Zaterdag 11 februari klommen, onder het motto "ARMY OUT" twee mensen in de zendmast op de vliegbasis Woensdrecht, hingen een spandoek in de top -vijftig meter boven de grond- en bleven daar bivakkeren. De mannetjes van de luchtmacht en de marezjozee konden nix anders doen dan afwachten & omhoog kijken (en bepist worden).

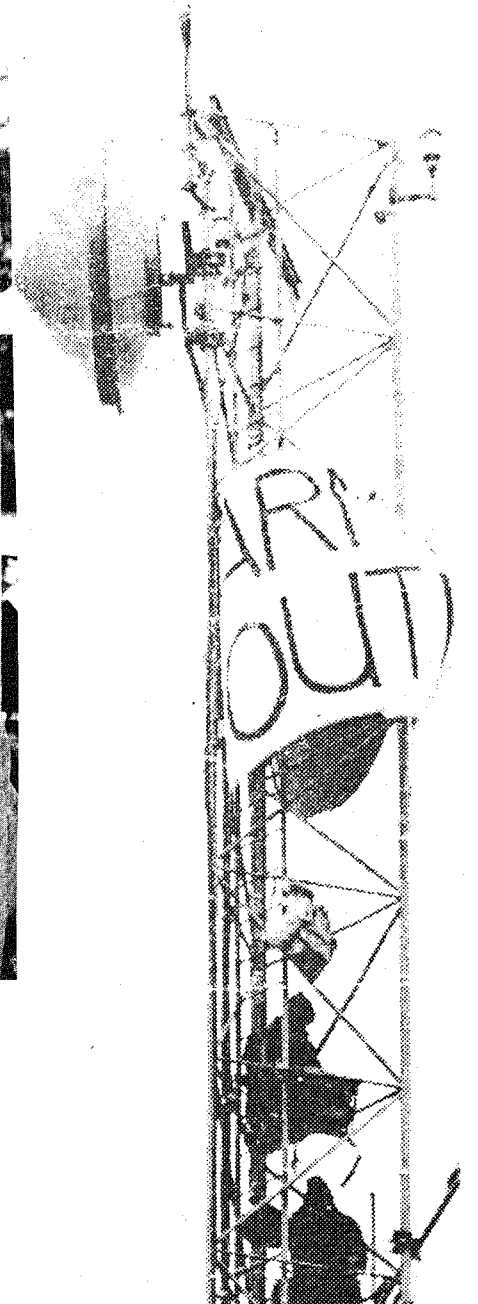
Na negen uur van het uitzicht te hebben genoten kwamen de klimmers weer naar beneden, opgewacht door pakweg vijftien uniformen met mazinegeweren & nog wat een stuk lichter bewapende militairen. De arrestatie verliep hardhandig; de militairen waren behoorlijk opgefokt omdat de beveiliging van de basis had gefaald en omdat ze nix anders hadden kunnen doen dan afwachten of de klimmers nog eens naar beneden zouden komen.

Toch hebben de arrestanten maar zes uur vastgezet, maar in die tijd werden ze wel onder bedreiging op de foto gezet. Het lijkt erop dat dit tot de vaste politiepraktijken gaat behoren, ook al is het via allerlei wetjes gewoon verbo-

2-hagenezen in W.

In nummer 1 van de Zwarte is al uitgebreid beschreven hoe het Vredes Aktie Kamp (Vak) is ontstaan en wat ervan de bedoelingen zijn. Begin januari zijn we met een aantal mensen uit Den Haag met een grote tent, kachels en vloerdelen naar Woensdrecht gegaan.

De eerste nacht sliepen we in een gewoon vakantiententje. We werden kanterend wakker in een grote plas en onze burens bleken 's nachts al weggedreven te zijn. We konden alles drogen in de

beste A.

Wat ik wil zeggen van onder de stenen.

De A t/m Z bommenoorlogshaatconcurrentie is de zwakste in de samenleving van liefdevolle hersencelstructuren. Op de manier waarop we denken onszelf, de ander te manipuleren worden we gemanipuleerd door ons bovenbewuste, wat meer geest dan materie, maar beiden een mengsel van beiden, boven bewust onder bewust en daar tussendoor bewust-in-uit.

Juist jij denkt dat de mensen niet betrokken zijn, indachtig de infantiele Geertsema, zijn manie van denken en leven als een heer op Bommelstein, Mmmmm! Ik geloof dat de mensen, de elite, de niet-elite allemaal té gespijst zijn, te gespannen bezig zijn in zake oorlog en vrede. Elite werken samen in het Systeem, oost west rechts links hoog daarboven hier beneden. Het systeem is te gespannen, ik ben een los onderdeelje van het systeem en begin me steeds meer en meer te ontspannen en juist vanuit die bron vloeien ervaringen, wonderen waarover ik schrijf zodat iedereen die zichzelf niet meer denkt te kunnen ontspannen, dat de wonderen zijn/haar wereld niet uit zijn en zorgen voor een leuke ontsnapping, een volkomen ontspannende ontsnapping. We vallen allemaal in de kuil die we voor een ander groeven.

Ik viel een soort inzinken, totdat ik snikkend wakker werd, gelukkig met het leven. Felice Beatrice, Felix Beatrix. Das een mooi koningspaar, man vrouw, hoofd en handen, USA USSR, zwart wit, en alle kleurrijke kindertjes halfbloedjes. Echt, wat mij betreft mag koningin Beatrix zich laten gebruiken aan de lopende hand werk verrichten, maar ze krijgt het dan wel aan de stok met prins Claus, die het allemaal terecht niet zo ziet zitten. De snob uithangen mag iedereen. Iedereen mag van zijn/haar gezicht een postzegel laten maken. (Is dat wel zo fijn: ik plakte gewoon mijn pasfoto's op de brief naar haar op de achter/voorzijde: het licht er maar aan hoe je het bekijkt)

Zo is het ook met de dingen die we lezen, de kranten, het nieuws uit verre landen dat enerzijds ons kan betrekken met het lot en leven van verre vrienden, anderzijds ons kan verblinden voor de behoefte van onze burens.

Ik lees Bibeb. Interviewt eerst mr W. J. Geertsema, dan James Baldwin. Ik moet huilen, lig op mijn bed, mijn hoofd in een kussen uitwrijvend. Wil vergeten de pijn van de liefde, waar ik aan onderdoor ga. Mijn lievelingsschrijver en mijn lievelingsonderwerp. Molly die lekker voetbalt en verder van de

prins geen kwaad weet, zichzelf een vreselijk handige, knappe, eerlijke, ontgroende 'vent' vindt, recht door zee, wijst op zijn eenvoudig naar de tv kijken, even zijn zoals het volk dat zijn paleizen restaureert. Hij schreef mij eens, toen ik hem vroeg hoeveel huur hij betaalde voor zijn woninkje kasteel Midachten, dat het toch maar goed was dat hij er woonde, daarom immers kon het pand worden gerestaureerd. Op kosten van de staat voor de familie Benfinck, de rijkste familie van Nederland (niet alle takken zijn natuurlijk even rijk).

Ik vind 'Molly' lief en een beetje onrijp nog; Baldwin vind ik mooi, ontzettend mooi, even mooi als de god waarin hij niet gelooft, omdat hij god zeker weet, glanzend zwarte appel.

Nog iets over god. Het is wel onuitsprekelijk, maar toch: in den beginne was het woord en het woord was bij god en het woord was god. Alle dingen zijn door het woord geworden; in het woord was leven en het leven was toch de mensen. En het licht schijnt in de duisternis en de duisternis (joh 1:1-6) heeft het niet gegrepen.

Jezus stierf voor de kruisraketten, wel tijdelijk, maar uiteindelijk sterft Jezus bij de plaatsing van kruisraketten enzovoort, tot in de kleinste misplaatste oorlogshandelingen.

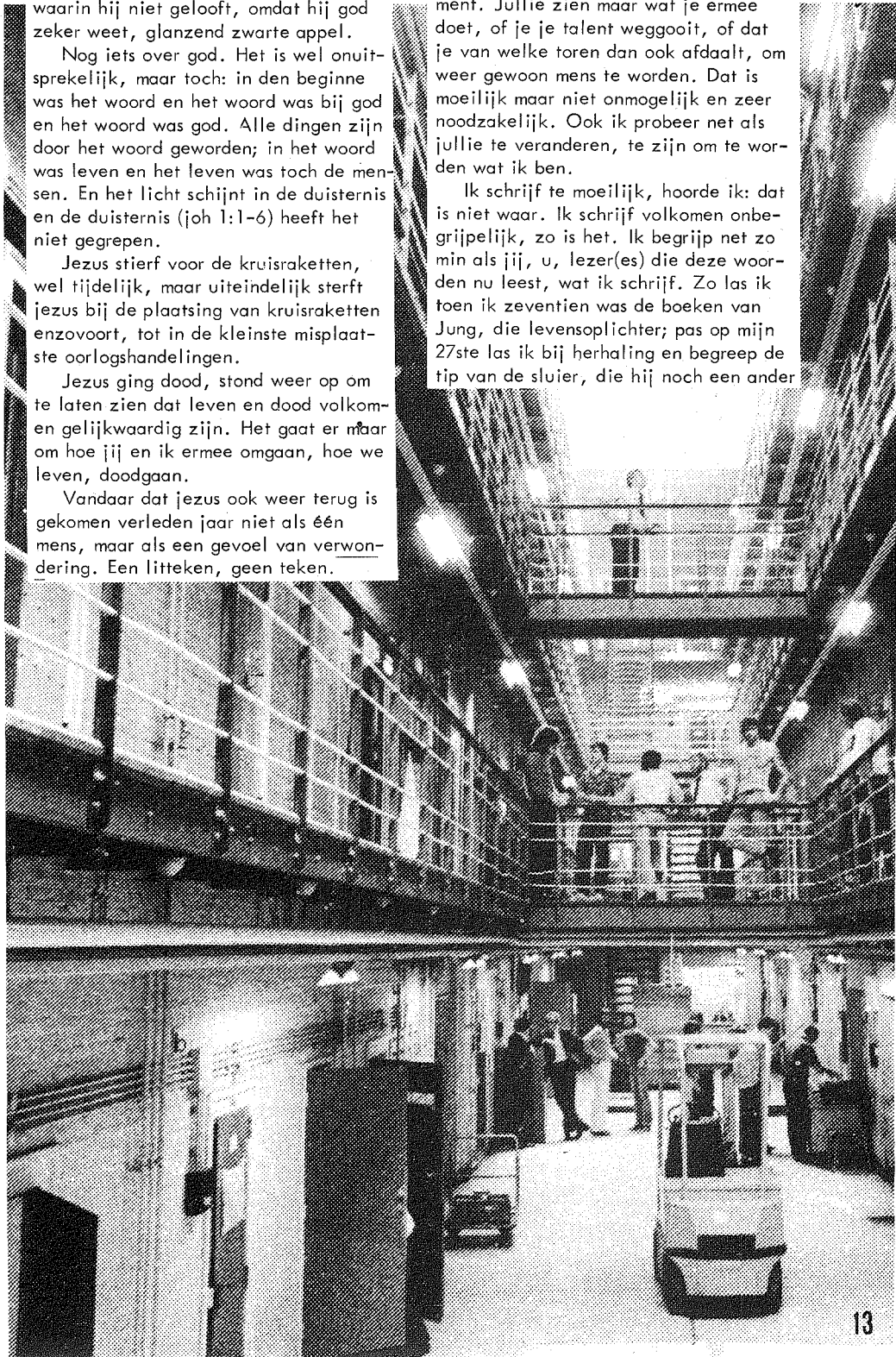
Jezus ging dood, stond weer op om te laten zien dat leven en dood volkomen gelijkwaardig zijn. Het gaat er maar om hoe jij en ik ermee omgaan, hoe we leven, doodgaan.

Vandaar dat Jezus ook weer terug is gekomen verleden jaar niet als één mens, maar als een gevoel van verwondering. Een litteken, geen teken.

Ik weet het niet meer hoor wat ik voor jullie, Hannie Roelen, Geertsema, Loridon, Sirtema van Grovestins, Beatrix, Feith en Kopp, Vrijlandt, Boerwinkel enz enz enz kan doen. Jullie zijn te ver weg, te hoog denk je, maar voor mij te diep van mij verwijderd. Ik kan niets meer met mijn verantwoordelijkheidsgevoel voor jullie betekenen. Jullie afstotende macht is zo sterk, onoverwinnelijk. Ik schreef jullie met liefde over geweld, over corruptie, over Rechten en Plichten van jullie erfenis, de traditionele grafkrans die jullie geboorte met zich meebracht in de familie. Is jullie toren van ivoor of ebbenhout?

Ik hoop, geloof en vertrouw jullie. Dat is mijn laatste woord, mijn testament. Jullie zien maar wat je ermee doet, of je je talent weggooit, of dat je van welke toren dan ook afdaalt, om weer gewoon mens te worden. Dat is moeilijk maar niet onmogelijk en zeer noodzakelijk. Ook ik probeer net als jullie te veranderen, te zijn om te worden wat ik ben.

Ik schrijf te moeilijk, hoorde ik: dat is niet waar. Ik schrijf volkomen onbegrijpelijk, zo is het. Ik begrijp net zo min als jij, u, lezer(es) die deze woorden nu leest, wat ik schrijf. Zo las ik toen ik zeventien was de boeken van Jung, die levensoplichter; pas op mijn 27ste las ik bij herhaling en begreep de tip van de sluier, die hij noch een ander

op kan lichten, de deur die achter iedere deur aansluit. De architectuur van de beperkte ruimte, het geheim van het heilige der heiligste, een zwarte steen, het hart van het mohammedaanse geloof.

Lieve blanke, grijsbruine, zwarte lezer(es)s(en), vanuit de voltalige cel 70, met Big Brothers registratienummer 196351, Nico L.

Ik heb wel behoefte aan fanny mail, maar mij ontbreken de postzegels, niet de vele gezichten om te reageren op jouw -uw- unieke wonder. Het mirakel. Daarover volgende keer meer. (Als je een brief stuurt: vermeldt cel- en registratienummer en: De Koepel, Arnhem).

nico L. de koepel arnhem

FREE OMORI!

In Japan wacht een man op de voltrekking van zijn doodvonnis. Hij werd in maart vorig jaar veroordeeld tot de doodstraf op beschuldiging van het plegen van een bomaanslag op het regeringsgebouw van Hokkaido, in maart '76. Sinds die tijd heeft hij gevangen gezeten.

De bewijslast is verbluffend: één getuige heeft gezien dat hij ergens in de omgeving van het gebouw was die nacht. Er werd een korte handgeschreven verklaring gevonden na de aanslag, waarvan de deskundigen niet hebben kunnen vaststellen dat hij het briefje niet geschreven zou kunnen hebben (dus ook niet dat hij het wel geschreven heeft). Verder werd vastgesteld dat Omori, de verdachte, suiker en batterijen in huis gebruikt (!) en dat hij geen brandblusser in huis had, allemaal spullen die voor de bom gebruikt waren. Hij moest het dus wel gedaan hebben!

Ondanks deze povere bewijsvoering, eerder gebrek aan bewijs te noemen, die vrijspraak op zou moeten leveren, heeft de rechter besloten tot het doodvonnis, na 7 jaar cel. Ondanks ook, dat iedereen die van de feiten op de hoogte is, in feite weet dat hij niet de dader is. Hij werd in feite veroordeeld omdat hij weigert zich te distantiëren van de aanslag, en zegt begrip te hebben voor de motieven. In feite gaat het dus om de ideeën die hij uitspreekt en niet om de aanslag zelf.

AINUMOSHIRI: 'A PLACE TO LIVE'

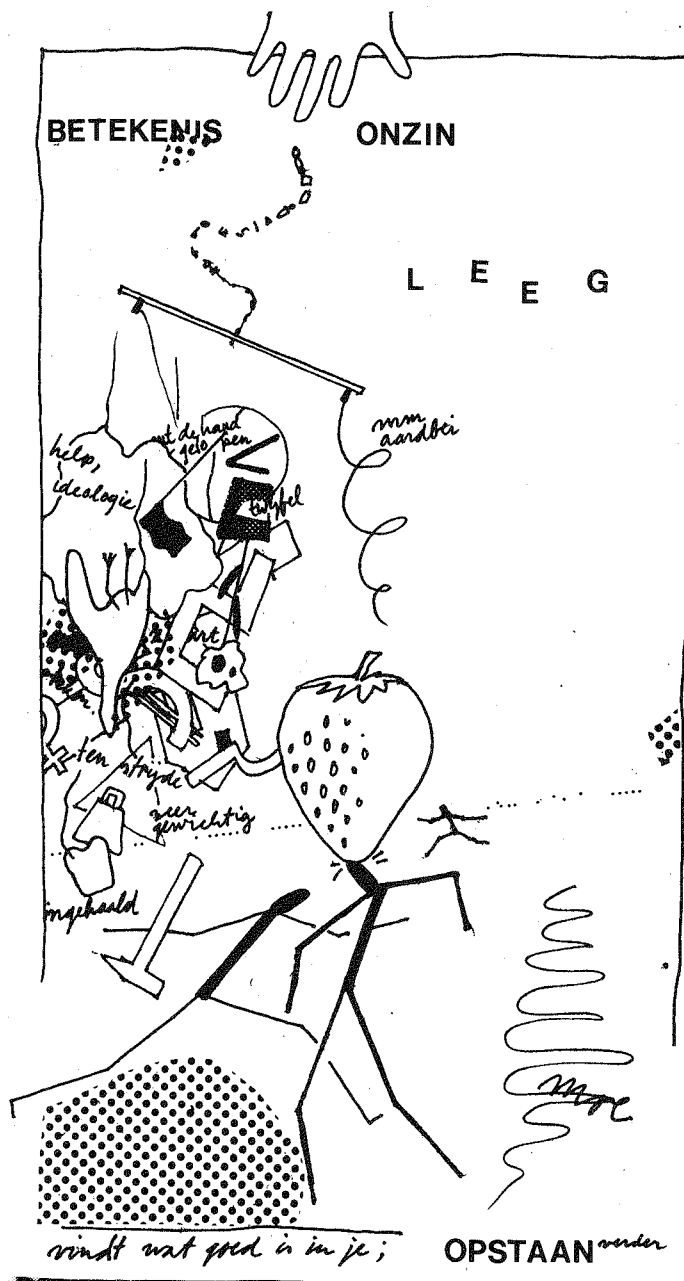
De oorspronkelijke bevolking van Hokkaido, het noordelijkste eiland van Japan, noemt het eiland 'Ainumoshiri', wat 'plaats om te leven' betekent. De Ainu (of Inoeks, Eskimo's zoals wij ze noemen) kennen geen woord voor 'ons land', ze leven er, maar beschouwen land nooit als behorend tot een natie of als eigendom. De Japanners zijn voor hen vreemde veroveraars, sinds ze het eiland in 1868 op gewelddadige wijze koloniseerden. Net als bij de Teren in Ulster en de Basken in Euskadi leeft er een sterk gevoel voor autonomie, ook al heeft de oorspronkelijke bevolking zich vermengd met de Japanners, en kiezen enkele groepen voor gewelddadige middelen om duidelijk te maken dat zij de Japanse regering niet als de hunne beschouwen.

Mensen die, zoals Omori, vanuit hun politieke en maatschappelijke keuze, als Japanner dit streven naar autonomie en vrijheid steunen (Omori wordt anarchist genoemd) zijn een wezenlijke bedreiging voor de Japanse regering, en dwingen de Japanners zich bewust te worden van hun rol als veroveraars. Het is daardoor niet verwonderlijk dat de publieke opinie in de rest van Japan (Hokkaido ligt vrij geïsoleerd) moeilijk te winnen is voor de zaak van de ten onrechte veroordeelde. Daarom hebben Japanse geestverwanten besloten om internationaal steun te vragen. Ze vragen iedereen in het buitenland acties te ontkennen en bekendheid te geven aan zijn zaak. Ze roepen op te schrijven naar de Japanse ambassade en naar je eigen regering en de Japanse Airlines (JAL) en de Bank of Tokyo te boycotten. Als je Omori moreel wilt ondersteunen, stuur dan een brief of kaartje naar: AKIYOSHI ITO
SAKAE so 203, IWAKURA-AGURA
SAKYO, KYOTO,
JAPAN.

Een naschrift:

Is er iemand van de Zwartelezers/essen, die toevallig een typemachine voor Nico heeft staan? Hij heeft daar behoefte aan. En ik: zijn handschrift is zo nu en dan ronduit 'rampig'.

Heb je er een: stuur een berichtje naar het voorin vermelde postbusnummer, dan zorg ik wel dat hij in Arnhem komt. A.

- Zeg, Brevier, ouwe kaarsenkluiver, je moet wat voor me doen. Deze stapel geadresseerde brieven rondbrengen in de parochie.

- Jawel, meneer pastoor. Eh.....eerwaarde, mag ik vragen waar het over gaat?

- Je bent wel nieuwsgierig voor een full-time wierrooksnuiver, maar goed: het gaat slecht met de financiën, zoals je weet. Dit is een oproep aan alle parochianen om een vrijwillige bijdrage in de kerkkas te doen. Gul & onbesuist, sprak de heilige geest tot de maagd Maria.

- Een goed idee.....

- Dat weet ik, Brevier.

- Echter één maar, eerwaarde. Deze vier, allemaal op hetzelfde adres, dat is van dat anarchistische krakerstuig.

- Krakers zijn ook mensen, Brevier, schapjes van de goede herder. Waar is je christelijke verdraagzaamheid?

- Ja meer, ik heb die lui nog nooit in de kerk gezien. Ik twijfel eraan of ze wel iets willen bijdragen. Erger nog: ik verdenk ze ervan dat ze niets meer met de heilige moederkerk te schaffen willen hebben. Door deze brief ontdekken ze dat ze nog steeds bij ons staan ingeschreven.

- Nou en? Zo bezwaarlijk is dat toch niet.

- Jawel! De kans is groot dat zij meteen naar het gemeentehuis gaan om zich als gelovige te laten uitschrijven. Dan kunnen we fluiten naar de subsidie van weer eens vier parochianen....

- Ik geloof dat je gelijk hebt, Brevier, bolle hostiekotser, je bent onbetaalbaar.

- Dat is aan mijn girorekening niet te merken, als u mij deze onwillevende opmerking wilt permiteren.

Wanneer je ooit door je ouders als lid van het een of andere bijgeloof bent ingeschreven, dan blijf je je levenlang lid! Ook als je nooit meer naar de kerk gaat. Dan blijven ze geld voor je ontvangen.

Als je dat niet ziet zitten: laat je gegevens veranderen bij de burgerlijke stand! Doen hoor!

Deze kaart kreeg ik van een man die ik twee jaar geleden in de DDR in de trein ontmoette.

Hij noemde zich pacifist. Hij wil zijn land verlaten naar de BRD, want hij is steeds 'bang' om te worden opgepakt. Hij verwisselt regelmatig van adres. Hij is betrokken bij de ondergrondse vredesgroep in Dresden. Ook kent hij de 'beroemde groep uit Jena', waarvan er een aantal het land werden uitgezet.

Hij wil van mij hulp om te vluchten. Maar Amnesty International wil alleen helpen als je bent opgepakt als politiek min of meer geweldloze. Een andere, BRD organisatie, die mensen helpt, vraagt zoveel details, dat ik nog niets kan doen. Misschien hem persoonlijk opzoeken.

Gegroet, K.

**DAMIT WIR
LEBEN
KÖNNEN**

Als u niet in staat bent om naar Woensdrecht te gaan, zijn er misschien mogelijkheden in uw buurt of omgeving om van uw protest blijk te geven.

TOTALE MOBILISATIE

Roept iedereen op, maakt sneeuwbaltelefoons en organiseert voor als het zover is. Weest alert op berichten in de nieuwsmidia, van vredesgroepen, de vakbond en anderen. Indien u eerder kennis heeft van het plaatsingsbesluit, licht dan op uw beurt alle anderen in en handel als bovengenoemd. Belt elkaar op en houdt elkaar op de hoogte.

PLICHT

Indien u in staat bent om deze aankondiging te vermenigvuldigen, DOET DIT DAN, verspreidt het en hangt het op.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat deze "openbare aankondiging" rechs tens voldoende is en derhalve degene, die niet aan deze oproeping voldoet, in verzuim stelt.

BUITENGEWONE OPROEPING.

ALGEMENE MOBILISATIE.

Dit is een waarschuwingsoproep voor alle mensen woonachtig of aanwezig in Nederland, om het werk binnen 24 uur neer te leggen en u direkt naar Woensdrecht te begeven voor een algemeen protest tegen kernwapens.

EERSTE MOBILISATIEDAG

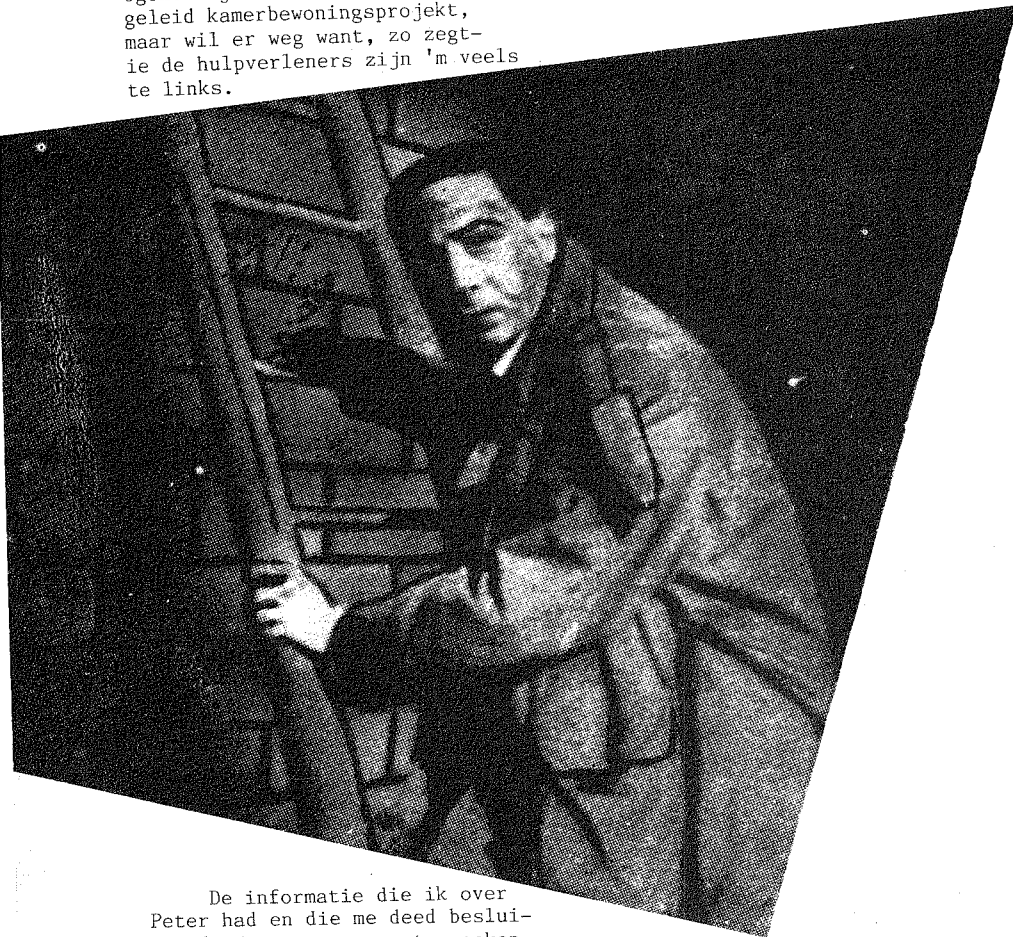
**DE DAG DAT HET NEDERLANDSE
PARLEMENT BESLUIT NIEUWE
KERNWAPENS TE PLAATSEN**

kinderpolitie

Kinderpolitie laat minderjarige neo-nazi infiltreren in Haagse linkse beweging

Hieronder volgt een letterlijke weergave van een interview dat enige tijd geleden op de VPRO-radio werd uitgezonden. Omdat bleek dat veel mensen dit niet hadden gehoord leek de inhoud ervan ons belangrijk genoeg om het interview in z'n geheel op te nemen in de zwarte. De naam van de neo-nazi is gefingeerd, verder is er niets veranderd, noch de plaats, noch de omstandigheden.

Het is nu zo'n 1½ jaar geleden dat ik Peter voor het eerst ontmoette. Een lange, slanke, blonde jongen met een uitzonderlijk bleek en scherp getekend gezicht, blauwe wat waterige ogen. Hij woont dan in een begeleid kamerbewoningsproject, maar wil er weg want, zo zegt-ie de hulpverleners zijn 'm veels te links.

De informatie die ik over Peter had en die me deed besluiten de jongen eens op te zoeken blijkt te kloppen. Peter is het prototype van een neo-nazi en de accessoires van zijn ultrarechtse ideeën liggen in zijn kamertje voor het oprapen. Op het tafeltje bijvoorbeeld ligt een sigarettendoos met een sticker "Marx en Mao, massamoordenaars." Even verderop een aantekenklapper met het embleem van de kinderpolitie en aan de muur behalve een pistoolholster, een kapmes, enige dolken, een stel handboeien en een rij tegels met clichés ook een statiefoto met Beatrix en Claus.

Even verderop een foto met de getraliede voorgevel van een jeugdgevangenis waar hij zeer lang verbleef. Aan de deur van het kleine kamertje heeft hij een elektronische alarminstallatie bevestigd. Zonder veel omhaal introduceert hij zichzelf als een volksnationalist of anders een nationaal-socialist. Hij houdt van orde en rust en is voor geweld om dat te bereiken. Een vroegere leraar geschiedenis heeft 'm in z'n ideeën gestimuleerd zo vertelt-ie. Hij vertelt ook dat zijn moeder gelijk na zijn geboorte afstand van 'm deed. Tussen zijn geboorte en z'n tiende verbleef hij in 3 verschillende kindertehuizen, daarna 6 jaar bij een pleeggezin die van de jehova-getuigen waren

en hem op dwingende manier bij hun geloof betrokken. Hij ontdekte dat zijn pleegvader bij de SS had gezeten. Op z'n zestiende pleegde hij een wat onduidelijke inbraak, steelt een pistool, komt met de politie in aanraking. Wapens spelen ook nu nog een belangrijke rol in zijn leven.

Ja, ik heb altijd wel interesse gehad en nog voor de wapens, dus ook pistolen en zo, niet dat ik iemand ermee wat doe of zo, heb ik nog nooit gedaan,

maar dus, op de telex staat dan ook dat ik vuurwapengevaarlijk ben. Niet dat ik ermee zal schieten of zo, maar dat ik gewoon altijd wel iets bij me heb.

- vr. Heb je nu ook wapens.
a. Nee, alleen slagwapens en een steekwapen. M'n verzameling is wat uitgedund.
vr. Wat vind je daar zo mooi aan dan, aan wapens.
a. Ja... het geeft je toch wel een stuk zekerheid. We hadden dus een gestolen auto waar we dus eh, als het ware mee surveilleerde of zo.
vr. Mee surveilleerde.
a. Ja
vr. Hoe bedoel je dat.
a. Nou, dus gewoon, dat ik als politiebeambte gewoon de ronde deed of zo, weet je wel.
vr. Je had dan dat politie-uniform dat je gestolen had, had je aan en dan ging je rondrijden.
a. Ja, zo was het ja.
vr. Hield je ook wel eens mensen aan.
a. Nee, helemaal niet.
vr. Waarom vond je het zo leuk om in een gestolen auto te gaan surveilleren met een politie-uniform aan, wat je ook gejat had.
a. Nou die gestolen wagen, ja god dat was eigenlijk helemaal de bedoeling niet, maar dat politie-uniform dat vond ik wel leuk, dat geeft toch een stuk respect en gezag naar anderen

Peter vertelt me die keer nog veel meer. Verhalen die ik in eerste instantie met een korrel zout neem. Zo zou die goede contacten hebben opgebouwd met de kinderpolitie en de Binnenlandse Veiligheidsdienst, de BVD. Hij zou voor hun als informant zijn opgetreden. Zou zelfs hebben ingebroken bij de Sosjale Joehit, een soort JAC in Den Haag. Zou bij die inbraak lijsten met privé-adressen van medewerkers van diverse progressieve organisaties hebben gestolen om die vervolgens dan bij brigadier de Wijs van de BVD af te geven. Er was maar weinig voor nodig om Peter tot dit soort daden aan te zetten. Machtig interessant vond-ie het. Eindelijk bevestiging, eindelijk gaf iemand hem het gevoel van eigenwaarde en waardering.

Maar het zij gezegd, ik nam het aanvankelijk met vele korrels zout. Een op hol geslagen fantasie wellicht. Let wel, aanvankelijk, want in de afgelopen 1½ jaar werd ik op bijna pijnlijke wijze geconfronteerd met de bewijzen dat Peter niet fantaseerde maar de waarheid sprak.

Afgelopen maandag zocht ik Peter opnieuw op, nu op z'n gehuurde kamertje in Venlo. Als ik binnenkom, loopt hij net teleurgesteld met de Telegraaf in z'n handen. Hij staat er net niet op, op die foto waarop Glimmerveen wordt afgevoerd bij Krasnapolsky in Amsterdam. Ik werd samen met Joop gearresteerd en afgevoerd vertelt hij trots.

Op het bijzettafeltje, Mein Kampf van Hitler. Tot mijn verbazing wil hij zijn verhaal nog wel een keer vertellen als zijn stem maar onherkenbaar wordt verdraaid zo spreken we af. We beginnen op het punt dat zijn kontakten met de politie vriendschappelijker worden en ik vraag 'm of ze dat misschien deden om 'm juist beter in de gaten te kunnen houden.

- a. Nee, want ze wisten wel dat ik op de telex stond maar ze deden daar gewoon niks aan.
- vr. Waarom niet, denk je.
- a. Omdat ik bepaalde diensten weer voor hun deed.
- vr. Zoals
- a. Dat was dan de CID, dat is de Criminele Inlichtingen Dienst, die gebruiken je dan gewoon als informant van de gemeentepolitie. Dus, als je wat criminele activiteiten signaleert, dan kan ik dat daar gewoon kwijt.
- vr. Maar wat voor soort dingen gaf je dan door, want ik bedoel ik kom nooit criminele activiteiten tegen.
- a. Ja, ik weet de weg en dan is het best wel mooi als je iets tegenkomt. Je helpt daar ook best wel de samenleving mee, ja, vind ik. Bijv. waar drugs gedeald werd, soft drugs of hard drugs, dat maakte niks uit, als ik daar maar een verslag van maakte.
- vr. Je ging een beetje privé-detectivje spelen of zo.
- a. Ja, ik kocht dan bijvoorbeeld soft drugs of zo om dus met harde bewijzen dus zo iemand te kunnen strikken. Ja, dat werd dan wel in beslag genomen waar ik dan wel weer een vergoeding voor kreeg, maar....

vr. Je kreeg een vergoeding voor de drugs die je had gekocht, van de politie.

- a. Ja
- vr. En dat moest je dan inleveren
- a. Dat moest ik dan inleveren en dan werd er zogenaamd een proces-verbaal opgemaakt of een afstandsverklaring waar meteen dus onderstond dat ik wilde getuigen tegen de persoon die dat aan mij had verkocht.
- vr. En je werd verder niet vervolgd dan.
- a. Nee
- vr. Er ontstond een beetje een vast contact hè met een brigadier.
- a. Ja, ik weet niet of ie brigadier was, ik dacht hoofdagent. Ja, daar kon ik vrij goed mee opschieten en ik werd regelmatig uitgenodigd op het buro ja.
- vr. Op een bepaald moment heb je, toen je in X zat een brief gekregen hè van een brigadier. Wat was dat precies.
- a. Dat was een brief dat ik zo snel mogelijk dus naar het hoofdburo moest komen en dan zou ik wel meer horen. En zoals gezegd heb ik dus op dat tijdstip.....
- vr. Maar je zat toen toch in X opgesloten.
- a. Dat klopt, maar daar had ik, die middag had ik een vrije middag. Dat gebeurde dan wel eens. Enne, ja ik ben toen naar dat buro gegaan op een vast tijdstip, en toen hoorde ik dat de bewuste brigadier d'r niet was en, ja, toen kreeg ik dus te horen dat ik een andere brigadier, die mij moest spreken. Dus ik moest effe wachten enne dan wordt die man opgeroepen en het bleek dus iemand van de BVD te wezen.
- vr. De Binnenlandse Veiligheidsdienst.
- a. Ja,.... ja, ik had er best wel interesse in en daar ging ie dus op af en ik kreeg meteen een financiële vergoeding van 50 'a 75 gulden, ik weet het niet meer exact.
- vr. Die middag.
- a. Die middag, ik....
- vr. Moest je daar iets voor tekenen.

- a. Daar moest ik dus een anoniem briefje voor tekenen ja.
- vr. Een kwitantie.
- a. Nou, dat was niet helemaal duidelijk. Ik moest alleen een handtekening zetten en dan werd het verder blijkbaar ingevuld.
- vr. Ja, ja. Wat vroeg hij aan jou om te doen.
- a. Om, dus te infiltreren in een kraakpand.
- vr. Welk kraakpand.
- a. Ja, dat eh, ik heb dat niet gedaan, maar daar was toen sprake van, dat ik naar een kraakpand zou gaan enne, ja daar de boel eens flink uitging horen. In zo'n kraakpand zijn natuurlijk zo veel bewegingen. Je hebt dus, ja, je hebt er kommunisten, je hebt daar psp-ers. Het is nog al een mengelmoes van zeer linkse activisten en zo. Die veel met demonstraties meededen en zo. Nou men wou gewoon es kijken van wat gaat er allemaal zo in dat kraakpand om.
- vr. Dat heb je toen niet gedaan.
- a. Nou daar is niks meer van terecht gekomen. En ik had er zelf ook niet zo veel zin in om een kraakpand in te gaan.
- vr. Waarom niet
- a. Omdat een kraakpand, althans dat stel ik me voor en van wat ik dan ook vaak gezien heb, is het er een grote puinhoop, smerig en met mensen waar ik normaal nooit geen contact mee zou zoeken. Dus dat ging niet helemaal op.
- Ik heb toen wel het ledenbestand van de B.M., Bond voor Minderjarigen, dus eh, soldaat gemaakt.....
- vr. Gestolen, bedoel je.
- a. Nou, meegenomen om
- vr. Waar lag dat dan.
- a. Om het later weer terugtebrengen. In een jongeren Advies Centrum.
- vr. Jongeren Advies Centrum of de Sosjale Joenit.
- a. Sosjale Joenit.

- vr. In Den Haag
A. Ja.
- vr. Hoe kwam je daaraan dan, want dat ligt niet zo maar open en bloot.
- a. Jawel, dat lag gewoon in een kamer, dat en dat was gewoon een
- vr. Was daarom gevraagd, door die BVD-man, of niet.
- a. Er is wel gevraagd dus, om adressen van activisten te bemachtigen.
- vr. Hij heeft er niet bij gezegd in wat voor soort richting activisten.
- a. Ja, links. Linkse activisten.
- vr. Heb je nog meer adreslijsten toen gestolen daar.
- a. Ja, ik dacht het wel. Ik heb er in ieder geval van nog een paar aktiekomitees, heb ik wat dingen meegenomen. Adressenbestanddelen.
- vr. Dan kwam je bij die brigadier, of bij die hoofdagent en dan gaf je dat en hoe ging dat dan. Dan zei die, dank je wel.
- a. Ja nou, er werd eerst gesproken over hoe ik dat bemachtigd had en dat was allemaal geen probleem. Of je dat nu door middel van een 310 doet of gewoon tijdens een bezoekje aan.
- vr. 310 is inbraak.
- a. Ja, ik had er ingebroken met een valse sleutel.
- vr. De politie wist dat ook achteraf.
- a. Ja, dat wisten ze ook inderdaad, maar dat is gewoon, daar is niets tegen gedaan, dat werd allemaal in de doofpot gestopt. Inbraak, onbekende daders en zo.
- vr. Dus ze hielden je meerdere malen de hand boven het hoofd.
- a. Ja, het maakte niet uit hoe ik er aan kwam, dat was ininteressant genoeg om te kopiëren. En als dat gekopieerd was, werd het weer aan

- mij teruggegeven, zodat ik dat weer in de juiste bakken weer deed.
- vr. Dus, de moest de gestolen informatie ook weer terug gaan brengen. Zodat het niet zou opvallen, dat er iets weg was.
- a. Nee, als het maar vlug gedaan werd dan was er altijd wel iets te versieren. Of je legt het gewoon op een andere plek in het pand. Dus dan zou het altijd kunnen dat er iemand gewoon nieuwsgierig was geweest om te kijken, dus dat was geen argwaan.....
- vr. Maar nogmaals, werd er echt om gevraagd of heb je dit allemaal gewoon op eigen houtje gedaan en is er daarna gebruik van gemaakt door de politie. Of werd je echt gestuurd.
- a. Ja, ik werd gewoon gestuurd voor bepaalde informatie, ja.
- vr. Er werd gezegd, ga jij nou eens daar en daar naar toe om dat en dat uit te zoeken.
- a. Ja.
- vr. Was de kinderpollitie in Den Haag en de Binnenlandse Veiligheidsdienst, waren die op de hoogte van jouw rechts extremistische ideeën of niet.
- a. Ja, dat had ik ook meteen gezegd ja.
- vr. Wat heb je gezegd.
- a. Dat ik lid was van de Nederlandse Volksunie. En dat werd gewoon geaccepteerd. Dat vonden ze best.
- vr. Heeft ie je nooit gevraagd om binnen de Nederlandse Volksunie of binnen de Centrumpartij te infiltreren.
- a. Ook wel.
- vr. Hoe veel geld heb je bij elkaar in de periode, bij de BVD verdiend.
- a. Dat weet ik niet exact. Het zijn gewoon bedragen geweest elke keer bij een bezoekje.
- vr. Van hoeveel ongeveer.
- a. Nou meestal lag het tussen de 50 of 75 gulden.
- vr. Zo weinig.
- a. Ja, dat zou later misschien wel meer worden. Dat weet ik niet. Dus, het is toen gewoon stukgelopen.
- vr. Waarom is het toen stukgelopen.
- a. Nou, ik vond het toch wel vrij eng dat ze, dat die brigadier me dan echt helemaal nascreende en zo. Ja, ze wisten gewoon letterlijk alles enne.... wat ik rookte, hoe ik schreef.....
- vr. Je bedoelt dat ze jou ook in de gaten hielden.
- a. Ja, of ik wel betrouwbaar was natuurlijk.
- vr. Waarom sta je mij te woord.
- a. Ja waarom. Omdat ik vind eh... dat ik als NVU-lid het nodig vind om te ageren tegen mensen die d'r heel anders over denken. Je moet er begrip voor zien te kweken. Niet met leugens maar gewoon....
- vr. Vind je dat wel interessant om op de radio te komen.
- a. Nee, want dat ben ik wel eens geweest.
- vr. Maar ik snap nog steeds niet dat je mij te woord staat, want ik bedoel, ik ben je vijand.
- a. Ja, misschien wel, dat weet ik niet, maar ik wil gewoon dus..... ik zal alles doen om jou te vuur en te zwaard te bestrijden in je ideeën tenminste, je ideeën niet je persoon, maar je ideeën.

HOE JE GAS BETAALBAAR

MAAKT

Om een abonnement op de Zwarte nog aantrekkelijker te maken in dit nummer wat tips over de gasmeter en het voordelig gebruik ervan. Dat kan tot aanzienlijke besparingen leiden. Het ligt in de bedoeling iedere Zwarte met dit soort bezuinigingstips te komen. Er staan een aantal artikelen op

stapel, maar bruikbare informatie over deze dingen is altijd welkom. Hou wel rekening met het feit dat de vijand de Zwarte ook leest. Sommige tips zijn zo simpel en makkelijk terug te draaien, dat publikatie ze onbruikbaar maakt en dat zou zonde zijn.

De Gasmeter

We hebben de hoofdkraan (zit voor je gasmeter en daarmee zet je het hele pand zonder gas), de buitenleiding (de 'bul' komt van buiten en gaat via de hoofdkraan naar je meter), de ingang (waar de 'bul' aan de meter zit), de binnenleiding (de 'bil' loopt van de meter verder je pand in) en de uitgang (waar de 'bil' aan de meter zit).

De mogelijkheden

Sommige echt leuke oude meters hebben een teller die terug kan draaien. Zet je stofzuigerslang op de ingang of de uitgang van de meter en blaas cq zuig om te zien of je teller terug loopt. Lukt het, dan kan je hem daarna weer aansluiten. Lukt het niet, dan moet je de meter omdraaien. Je zet hem achterstevoren, waardoor de 'bul' op de uitgang en de 'bil' op de ingang komt. En dan weer aansluiten.

Draai je hoofdkraan weer dicht, draai de moeren los en weer vast. Soms moet je dit een aantal malen herhalen voor de bevestiging lekvrij is. Het schoonvegen van de schroefdraad kan helpen.

Voorzorgsmaatregelen

Gas is gevaarlijk, wees dus voorzichtig!! Sluit alle gasgebruikende apparaten af. Meestal hebben ze een beveiliging om te voorkomen dat het gas eruit stroomt als ze weer aangezet worden, maar je weet het maar nooit. Doe je peuk uit en draai de hoofdkraan dicht.

Draai de moeren bij de ingang en de uitgang van de meter los. Dat doe je het beste met een baco of een engelse sleutel. Dat geeft de minste beschadigingen aan de moeren. Maar een waterpomptang, eventueel met een lap ertussen, werkt ook. Als je de eerste moer los hebt komt er een flinke stoot gas uit de leiding. Dat hoort zo en dat geeft niets, als je tenminste je PEUK HEBT UITGEMAAKT!!

Sommige meters hebben de aardige gewoonte om niet meer te tellen als je ze horizontaal hangt. Normaal hangen/staan ze vertikaal. Soms zijn de flexibele uiteinden van 'bil' en 'bul' zo lang en flexibel dat je voor deze behandeling je meter niet eens hoeft los te halen.

- Hou je meterstand in de gaten: te weinig gebruik gaat opvallen.
- Let op wanneer ze de meterstand komen opnemen: een omgekeerde meter valt zo op.
- Je hoeft de meteropnemer niet binnen te laten.

- Als je de meter omgedraaid hebt staan, bestaat er de kans dat hij gaat tikken. Dat kan heel onverwacht beginnen en weer ophouden of niet. Het klinkt als een wekker in een tijdbom. Dat geeft niet: het kan geen kwaad en hoort zo.

- Wees altijd voorzichtig met het gas. Het artikel in de vorige Zwarte over elektriciteit heeft het abonneebestand al zo uitgedund.

- Geef je bezuinigingstips door aan de Zwarte.
- Neem een abonnement: dat haal je er weer dik uit.

Het aansluiten

Welke behandeling je hebt toegepast hangt dus van je meter af, maar je moet hem daarna meestal toch weer aansluiten. Draai de moeren van de leidingen weer vast op de meter. Smeer er afwasmiddel op (hoeft niet met citroentjes) en draai de hoofdkraan open. Als er bellen verschijnen lekt er gas weg.

bouwcafe

Bouwcafe in Blau

Hulp Advies Initiatief

6 maart 1984 gaat in Den Haag het bouwcafe van start. Vanaf die dag wordt iedere dinsdagavond Bouwcafe gehouden in het koffiehuis van de Blauwe Aanslag, Blau, Buitenom 216.

In het bouwcafe kan je terecht voor allerlei vragen en adviezen over de bouw. Bijvoorbeeld als je zelf aan het verbouwen bent en je moet een tekening voor Bouw- en Woningtoezicht hebben; als je wilt gaan verbouwen en je wilt advies over de zwaarte van debalken die je moet gebruiken; advies over alle materialen; isoleren; het aanleggen van een douche; ook vragen en adviezen over bestemmingsplannen en bezwaren; ontwerpen van nieuwbouw en verbouwingen.

Ook kan je vragen voor hulp bij klussen die je niet aan kunt of waar je hulp bij nodig hebt en ook dit geldt dan voor alle mogelijke klussen.

Tenslotte organiseert het cafe ook nog allerlei initiatieven, dia's of verhalen in het cafe. Dat zijn geen zwaarwichtige lezingen, maar gewoon iemand die ergens over vertelt.

Het voorlopige programma:

- 6 maart, opening
- 13 maart, pander woongebouw, over het behoud van een fabriek
- 20 maart, Korzo, hoe het gebouw opknapt en nu verder

27 maart, Florahofje, en hergebruik van materialen

- 3 april, Energie anders
- 10 april, Een alternatief bouwsysteem

Let voor het definitieve programma op latere aankondigingen!!

De mensen die in het bouwcafe werken doen dat vrijwillig en vaak gratis. Het is echter niet de bedoeling dat wij allerlei klussen gaan doen, die anders door betaalde vakmensen zouden zijn gedaan. In overleg kijken we of we een klusje aksepteren en hoe.

Zijn wij duizendpoten?? Nee, maar we zijn met verschillende mensen met ieder zo zijn/haar eigen deskundigheid, interesse en ervaring hebben. Meer medewerkers kunnen we altijd gebruiken. Behangers/sters, architecten/s, tuinlieden, timmerlui of wat je ook bent. Kortom: kom eens langs op dinsdagavond

De situatie waarin de politieke gevangenen zich bevinden, is in de laatste maanden aanzienlijk verslechterd. Steeds vaker komen lichamelijk geweld en mishandeling voor. De Duitse Staat probeert nu iedere vorm van communicatie onderling en naar buiten toe, af te knippen, en de cellen dicht te maken. Gelijkertijd zou iedere openbaarheid uitgesakeld moeten worden, door kriminalisering. De Staat zou het ook graag zien dat de levensnoodzakelijke verbindingen tussen de gevangenen en de buitenwereld, door brieven of door bezoek, verbroken zouden worden. Daarmee wil ze de totale en oncontroleerbare beschikkingsgeweld over de gevangenen zeker stellen. Dit gebeurt vooral m.b.v. strafregisters van het illegale informatiesysteem. Dit betekent niets anders dan dat de politieke informatie van de gevangenen de discussie met ons buiten, gekriminaliseerd en uiteindelijk verstoord moet worden. Dat betekent dat bijvoorbeeld mensen die contact hebben met kameraden binnen, makkelijk aangeklaagd kunnen worden van ondersteuning van een criminele vereniging en dus zelf in de bak belanden. Deze verscherping richt zich vooral tegen de discussie over de eis dat groepen uit verzet en guerilla zich samen voegen. In deze groepen moeten de gevangenen een betere mogelijkheid krijgen tot onderlinge samenwerking. Steeds meer mensen die vanuit de legaliteit verzet leveren, worden gevangen gezet. Bij veel demonstraties blijven mensen die opgepakt zijn gewoon vastgehouden, soms meer dan 3 maanden, voordat een proces volgt. Zo bv. de 5 gevangenen van de anti NATO demo in Berlijn op 11-6-82, die nog steeds in de bak zitten en wiens proces nu bijna afgelopen is.

In deze situatie waarin het imperialisme de oplossing voor haar crisis zoekt in, het voeren van oorlogen (Nigaragua, Midden Oosten, Afrika enz), heeft zich een brede beweging tegen oorlog en oorlogs voorbereiding ontwikkeld. Daar tegen zet de BRD-staat het gevangenschap steeds meer als wapen en dreiging op, om verzet terug te dringen. Voor allen die tegen oorlog en onderdrukking zijn en er tegen vechten bestaat de noodzakelijkheid zich steeds intensiever met de strijd van de politieke gevangenen bezig te houden. De eisen, die we samen met de gevangenen stellen, hebben directe betekenis voor allen die zich nu in verzet tegen oorlog en het kapitalistische systeem en haar uitwerking weren en organiseren.

Voor ons en de gevangenen is de vrij informatie en discussie onmisbaar.

Uit een brief van Christian Klar (RAF) aan zijn moeder; "de eerste jaren toen alleen gevangenen van de RAF, met deze maatregelen, als directe aanval op de identiteit van personen, gekonfronteerd werden, hebben ze geprobeerd door stakingen (honger, dorst, vervuiling) de normale behandeling voor zich te bedingen. Natuurlijk werd dit niet bereikt. Daar waar een enkeling met de

over de situatie van POLITIEKE GEVANG

normale behandeling ervaring opgedaan had, werd duidelijk dat daar de initiatieven en bestemmingen volledig bij het BGH en de gevangenisleiding lagen, dat het slechts schijn en willekeur was. Integendeel, het was altijd en nu nog meer het middel tot differentiatie en verdeling van de gevangenen. Een nieuwe zaak is

beeld is de situatie van de gevangenen in Celle (bij Hannover), waar Bernt heen wil. Lutz Taufer werd van andere gevangenen gescheiden; de drie andere gevangenen lieten zich daarop insluiten op de binnenplaats, met als eis; de directe opheffing van die

maatregel. Daarop werden ze door dertig kisten met brutaal geweld in hun cellen teruggesleept. Na twee herhalingen kregen ze alle vier totaal-isolatie. Met het jaren geleden ingevoerde artikel §146 stpo begon het allemaal. Deze paragraaf zegt dat een advocaat nooit twee of meer mensen mag

ENEN in de BRD en BERLIJN

dat gevangen kameraden met gevangen fascistten moeten samen zijn.

Het perspectief tot samenvoeging van de gevangenen in grote groepen is de stap om voor ons een stuk zelfbeschikking en kollektiviteit in deze bunker te veroveren".

Voor andere gevangenen wordt de uitzonderlijke veiligheidsbehandeling als dreiging gesteld, wanneer ze zich met hun kracht en hun methodes willen verzetten. In vele gevangenen zijn er pogingen van gevangenen om uit het isolement te komen en in groter verband eisen te stellen en deze met strijdmaatregelen door te drukken

kort na de arrestatie van Adelheid Schultz en Brigitte Monhaupt (RAF) werd onder strenge geheimhouding een cellenrazzia doorgevoerd door de BKA in heel het land. Sommige gevangenen moesten meerdere dagen in totale isolatie doorbrengen. Niet eens konden hun advocaten in kennis worden gesteld. Bij de razzia werden gevangenen lichamelijk mishandeld. Tweeëndertig gevangenen werden ervan beschuldigd binnen en buiten een nieuwe terroristische beweging te hebben opgericht. Over de situaties binnen de gevangenen komen bijna geen berichten naar buiten. Verklaringen van gevangenen over hun stakingen bereikten de buitenwereld meestal pas weken later. Brieven werden in beslag genomen, bezoek afgebroken. Zelfs uit kranten waarop de gevangenen geabonneerd zijn worden artikelen geknipt. Soms komen toch pamfletten kopiën of extra krantenberichten door tot de gevangenen. Wel komen steeds vaker inbeslagnamebewijspapiertjes bij de gevangenen. Bij sommige gevangenen komen alleen nog maar van zulke papiertjes in plaats van post.

Sinds de arrestatie van Monhaupt, Schultz en Klar komen steeds vaker lichamelijke folter, open uitgesproken moorddreigingen en huisstraffen voor. Een scherp voorbeeld is Bernt Roessner. Bij begin van een razzia werd hij brutaal in elkaar geslagen en met CS-gas in het gezicht gespoten door de veiligheid-inspecteur van de gevangenis. Dat alles terwijl hij in onderbroek zijn ontbijt in ontvangst nam.

Kort daarop ging hij in vervuilingstaking, dat betekent; hij ging niet meer naar de WC, maar deed alles op de vloer van de cel. Na vijf maanden staking kon hij geen vast voedsel meer tot zich nemen en besloot z'n staking af te breken. Een ander voor-

verdedigen die voor hetzelfde zijn aangeklaagd. Dat betekent dat steeds moeilijker wordt om genoeg advocaten te vinden voor het steeds groter wordende aantal processen. Tegen de advocaat van Adelheid Schultz zou een proces begonnen worden, omdat hij een aanvraag ingediend had tot samenvoeging van Adelheid Schultz met andere vrouwelijke gevangenen. Er zitten al verschillende advocaten in de bak, omdat ze met hun cliënt sympathiseerden en hun eisen ondersteunden. Bij een ander proces Sieglinde Hoffmann een advocaat toegewezen waarvan bekend is dat het een fascistenvriend is.

Ook al heb ik me in dit artikel beperkt tot de gevangen RAF-leden, de situatie van de gevangen demonstranten is in geen geval iets beter. OP dit moment zitten er zeker over de honderdvijftig mensen in de gevangenen van BRD en Berlijn, die niet als politieke gevangenen erkend worden. Niemand mag meer over het bestaan van de politieke gevangenen praten, noch over hun eisen, noch over hun behoeften. En wie het toch waagt wordt repressaillemaatregelen bedreigd.

Wij willen dat de strijd voor het samengaan, onze solidariteit met de politieke gevangenen, een centraal deel wordt in de strijd voor onze bevrijding. Zodat de bak niet het zwarte gat wordt waarin men mensen gooit, zonder dat ze ooit weer terugkeren. Het geeft veel mensen veel moed en hoop, wanneer de muren van het gevang ons niet scheiden kunnen, en wanneer de gezamenlijke strijd ook in de bak verder gaat.

"onze strijd richt zich tegen dit systeem. Het is daarom ook niet met de principen van dit systeem te beoordelen. Onze eigen moraal en waardeoordelen ontwikkelen zich uit ons doel; een zelfgekozen bestaan in een maatschappij waarin mensen gezamenlijk vrij over zichzelf beslissen kunnen; waarin de behoeften van ieder mens bevredigd kunnen worden. Over onze handelingen, ons verzet, onze moraal hoeven we dit gerechtshof geen verantwoording af te leggen. Het is niet gerechtigd of bevoegd iets te beoordelen, laat staan te veroordelen."

(procesverklaring van Holger, gevangene van de anti-nato-demo in Krefeld, 25-6-83)

SAMENVOEGING VAN POLITIEKE GEVANGEN IN GROTE GROEPEN. VOOR EEN ZELF GEKOZEN LEVEN ; BINNEN EN BUITEN !!!!!

ITALIË:

Het is stil in Italië. Dat is een tijdlang anders geweest. In de jaren 1968 tot 1977 groeide er een maatschappelijke beweging, die onder de naam 'autonomia operaia' de geschiedenis inging en waarop zich in heel Europa tal van groepjes inspireerden, die zich de 'autonomen' zijn gaan noemen. In Italië was het een massabeweging van allerlei belangengroeperingen: arbeiders, wijk-groepen, vrouwen, studenten en losvaste theoretici van verschillende marxistische bloedgroepen die elkaar hadden gevonden en die nu de straat opgingen. Waar zij een alternatief formuleerden en zich keerden tegen alle politieke partijen, zowel de christendemokraten in de regering en de kommunistische partij in de oppositie. Dit was met name een slag voor de kommunistische partij, die in allerlei gemeentes machtsposities had veroverd en nu gekonfronteerd werd met een sociale beweging die zich tegen haar keerde. Ook het menselijke 'euro-kommunisme' bleek voor de arbeiders-massa's onaanvaardbaar.

Tegelijkertijd opereerden er kleine groepjes bewuste terroristen. Revolutionairen? Zij opereerden onder de naam *Brigate Rossa* (rode brigades) en voerden in 1977 en 1978 moordaanslagen uit op personen en ontvoerden belangrijke politici. De meest opmerkelijke affaire was de ontvoering van de Italiaanse ex-premier Aldo Moro, die uiteindelijk leidde tot de dood van de ontvoerde. Het gevolg was een massale politie-actie met razzia's tegen alles wat links was en de aanneming van wetten -veel hoefden het er niet te zijn; er bestonden nog maatregelen uit de tijd van het fascisme- met als gevolg daarvan dat de meeste propagandisten van de 'autonomie' als criminelen en handlangers van de rode brigades werden vervolgd. Het meest smerige is de rekrutering van 'ben-deleden' van de r.b. die, tegen vrijlating, voor de rechter 'getuigenissen' aflegden over al dan niet bestaande mededelen en zo 'bewijzen' leverden. Er bestaat nu een theorie dat de harde kern van de rode brigadisten, die nimmer gegrepen is, verbonden is aan de Italiaanse geheime dienst en dat Aldo Moro in feite door zijn eigen partij uit de weg is geruimd. Hiervoor bestaan weer twee veronderstellingen: hij was te happig om een coalitie met de kommunistische oppositie aan te gaan en hij wist te veel.

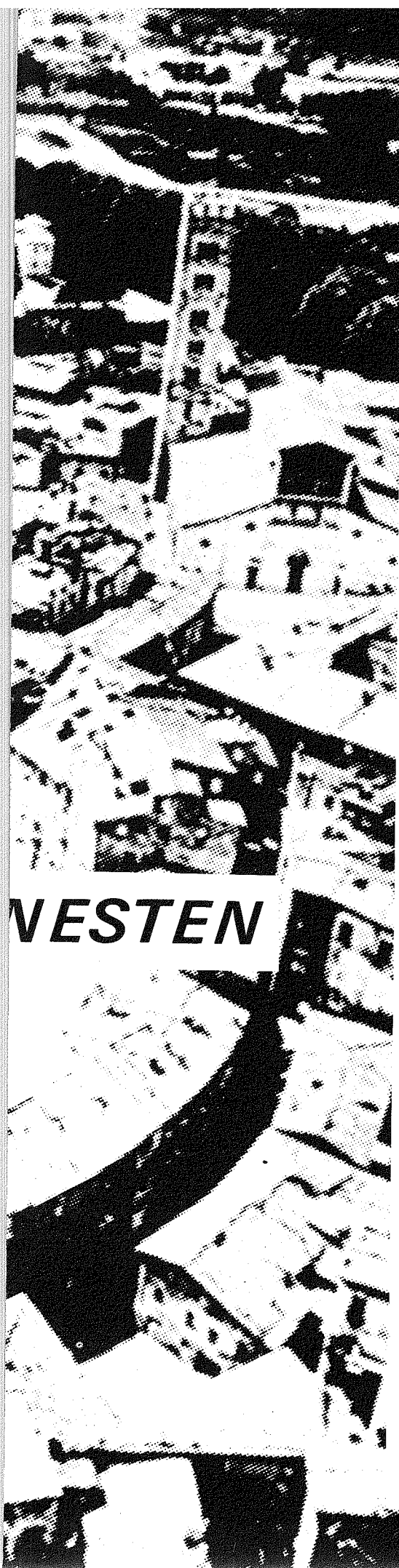
Op dit laatste kom ik verderop terug.

De rode brigades hebben niets met de autonome beweging te maken. Dit is typisch Italiaans en zit in de bevolking verankerd. Feitelijk is de bevolking geen onderdaan van de Italiaanse staat en regeert de Italiaanse staat niet op 'legale', 'demokratische' manier. Italië is pas in 1870 een eenheidsstaat geworden; tevoren was het een verzameling van vorstendommen met kleine monarchies, die de massa's onderdrukten.

Toen het in 1870 een koninkrijk werd, waren die onderdrukte arbeiders en boeren niet bevrijdt. Die wilden geen staat maar wat anders: afschaffing van het grootgrondbezit door landbezetting, van het bazendom door bedrijfsbezetting. Van 1870 tot de machtsgreep door Mussolini zijn er over heel Italië bedrijfsbezettingen geweest en pogingen tot landonteigening. De bazen sloten een verbond met rondzwervende roversbenden

WESPEN

en vormde aldus de mafia, die in het zuiden van Italië een politieke machtsfactor werd. De boeren die in Italië hun eigen land niet konden bewerken, emigreerden naar Amerika - en enkele bendeleden van de mafia deden dat ook toen Mussolini deze organisatie 'oprolde', dat wil zeggen, overnam wat hij bruikbaar vond. Na de tweede wereldoorlog stond het 'vrije westen' voor de keus om een kommunistisch Italië toe te laten, dat gedreven werd door een massa landbezettende boeren, of de mafia, die zelf een rol wilde spelen in het Italiaanse regeringssysteem. Men koos het laatste. De christendemokraten, gesteund door het bijgeloof in achterlijke gebieden, behielden de regeringsmacht en lieten de mafia in hun gelederen toe.

In 1968 ontstond er een nieuwe sociale beweging. Studenten en arbeiders gingen samen in actie, onder andere bij Fiat, waar men een wilde staking begon. Men was in zijn -niet door de vakbonden gesteunde- akties zeer inventief: de 'schokstaking' of 'prikactie' werd uitgevonden. Het staatsingrijpen was niet minder inventief. Toen ontplofte een bom in de Banco de Lavoro in Milaan; de politie begon hierop een massale terroristenjacht tegen links en vooral tegen de (toen nog splappende) anarchistische beweging. Een aktieve antimilitarist, Pinelli, werd tijdens een verhoor uit het venster gegooid en vermoord, er werden vijf anarchistena als 'leiders' gearresteerd. Wij weten nu dat de bom is geplaatst door een groep fascistena met steun van de geheime dienst: de daders zijn nog steeds op vrije voeten.

Hieruit blijkt de verwevenheid van de christendemokratische partij met al dan niet fascistische stoottroepen en terroristische aanslagen van rechts die aan links worden toegeschreven.

Het laatste bericht is, dat de aanslag op paus Johannes Paulus II (Wotyla) zou zijn gepleegd door de grijze wolven en dat de italiaanse geheime dienst daar weet van heeft. De beschuldiging dat de KGB hierin de hand zou hebben, blijkt dus een verkiezingsstunt te zijn: de christendemokraten hebben de 'bekentenis' van de Turk Agca mogen verspreiden als kadoetje van hun fascistische vriendjes. Het italiaanse rechtstelsel van lang voorarrest, procesvoering met veel valse publiciteit vooraf deed de rest.

Mogelijk heeft Moro er zich tegen verzet dat het christendemokratische corruptie-wapen misschien tegen de

kommunistische partij werd gebruikt. Die had, naar zijn mening, zo veel boter op het hoofd dat zij ook wel (onder zijn leiding) zou willen meeregeren in een 'stabiel' koalitieregime. Een aantal partijgenoten dachten daar anders over, met een interne machtsstrijd als gevolg. We kennen het resultaat. De recente verwickelingen rond de aanslag op de paus laten zien dat de christendemokraten hun oude vete tegen de kommunistena op de bekende wijze voortzetten.

De italiaanse klassestrijd is een voortdurende loopgravenoorlog tussen het staatsapparaat en het daarmee verweven kapitaal enerzijds en de plaatselijke arbeiders- en boerengroepen anderzijds. De wapena van de staat zijn de kerkelijke autoriteit en de mafia. Wanneer het kerkelijk gezag begint te tanen, treedt de mafia op. Het alternatief zijn de massale akties in landbouwgebieden en in de fabrieken en wijken: stakingen, huurweigering, 'proletarischeprijsverlaging' van gas en licht, bewust 'proletarisch winkelen'.

Deze massa-akties zijn meestal verspreid; theoretici als Toni Negri en tijdschriften als Lotte Continua en Potere Operaio hebben niets anders gedaan dan verslag van deze akties te geven. Vanuit deze basisakties komt het dan tot spontaan straatgeweld: doel is, om de plaatselijke macht te vervangen door kollektivistische vormen van samenleving.

Vandaar de felheid van de onderdrukking door alle partijen: kerk, staat, mafia en politie. Door een justitieel apparaat dat nog stamt uit de tijd van Mussolini en waarmee allerlei scherpsprocessen kunnen worden gevoerd. Door fascistische knokploegen en bommenleggers, die door geheime diensten worden getolereerd en wellicht ook georganiseerd. Zouden zij namelijk verdwijnen, dan zou er geen democratische eenheidsstaat Italië ontstaan, maar een federatie van plaatselijke basisdemokratiën, wat natuurlijk op zijn beurt weer inspirerend zou zijn voor het Iberisch schiereiland met zijn anarchistische en syndikalistische tradities.

De geschiedenis van de italiaanse 'autonome' strijd is dus niet die van enkele theoretici en groepjes, maar die van de gehele arbeiders- en boerenbeweging. En de vervolging van de theoretici zal de praktijk van deze strijd niet kunnen onderdrukken. Het is nu rustig in Italië. Maar dat zal niet lang duren.

op een VULKAAN

INTERNATIONALE DAG

Op 24 maart 1984 wordt er in de gebouwen van de vrije universiteit Brussel, Sterrenlaan te Etterbeek in België, de internationale dag van de anarchie gehouden.

Anarcho-syndikalisme

Recht op arbeid/recht op luiheid. In deze tijden van verder woekerende kolaboratie van de gevestigde werknemersorganisaties met de rijke onderdrukkers willen we een andere arbeidersorganisatie aan het woord laten en tevens het begrip arbeid, werk (of andere vies klinkende synoniemen van het woord loonslavernij) eens aan de orde stellen. Hiervoor hebben we contact opgenomen met de CNT uit Spanje.

VAN DE ANARCHIE

De bedoeling van deze dag is om verschillende groepen die rond anarchisme bezig zijn met elkaar in contact te brengen, zodat we kunnen overleggen waar we staan, wat we doen, hoe het in de toekomst verder moet,..... Om deze gesprekken op gang te brengen hebben we verschillende buitenlandse groepen en mensen uitgenodigd om te komen vertellen waar zij mee bezig zijn en hun ideeën over actuele thema's te geven.

Anarchisme in de USSR

Ondanks het feit dat wij door de rechterzijde vaak in één woord worden genoemd met Tjernenko cs, zijn er toch wel enige verschillen (het enige verschil is eigenlijk dat wij de sovjet staat, die we kennen, verwerpen). Anarchisme is een gevaarlijke zaak aan de andere kant van het ijzeren gordijn, maar gelukkig hebben wij er nog ééntje gevonden die ontsnapt is uit de psychotrische instellingen, syberische zomerkampen en andere leuke dingen. Iztok is een in ballingschap levend russisch anarchist; hij kan misschien de sluiert rond dit loodzwaar gordijn een stukje opheffen.

Repressie, gevangenis, kriminaliteit.

In het jaar van Big Brother moeten we ons geen illusies maken, DE REPRESSIE ZAL TOENEMEN!! Politieapparaten bereiden zich meer en meer voor op onderdrukking van opstandjes, acties en mensen die er niet uitzien als nette burgers. In België is de situatie waarschijnlijk nog erger dan in Nederland, elke belg moet een identiteitsbewijs op zak hebben dat elk moment kan worden opgevraagd door de Rijkswacht (een soort M.E.) aktievoerders kunnen zonder probleem 24 uur worden vastgehouden en het voorarrest wordt te pas en te onpas gebruikt om mensen af te schrikken en op voorhand te straffen. Een zeer actueel probleem, waar iedereen van vindt dat er iets aan moet gebeuren. Om de discussie hierover te openen hebben we een groep uit Berlijn gevraagd (met een heeeeeeele lange naam) Komitee zur unterstützung des alltäglichen widerstandes in der Berliner Knästen. Deze groep werkt reeds langere tijd rond repressie en gevangenen in het algemeen.

Anarcha Feminisme.

Volgens velen is de vrouwenbeweging op een dood spoor geraakt, het enthousiasme is er uit, de resultaten zijn wel allemaal mooi uitgedrukt in wetsteksten, commissies houden zich bezig met het opsporen van ongelijkheidjes en zo verder.

Ondanks al deze wettelijke emancipatietjes ervaren veel vrouwen dat er toch nog veel meer ontbreekt. Hier en daar ontstaan er anarcha-feministische groepjes die zich vooral toeleggen op aktie. Een groot aantal mensen vraagt zich echter af: wat is dat nu, dat anarcha-feminisme? wat doen ze? wat willen ze?

Om hierop een antwoord te krijgen hebben we Dominique Hamerlinck uit Nederland uitgenodigd. Zij houdt zich reeds lange tijd bezig met anarcha-feminisme en heeft er onder andere een eindschriftje over geschreven.

Organisatie en propaganda

Een van de grootste misvattingen in verband met anarchisme is dat wij ons niet zouden kunnen organiseren, want dan zou het geen anarchie meer zijn. Op 24 maart gaan wij dit eens ernstig doorpraten. Moeten wij ons organiseren? En zo ja: hoe? De Federation Anarchist Francaise zal eerst hun visie en werking uitleggen.

De mensen die denken, leuk, eventjes wat interessante verhaaltjes aanhoren en dan terug naar huis, komen bedrogen uit. De bovengenoemde sprekers geven enkel een soort van inleiding en dan is het woord onverbiddelijk aan de zaal.

We weten natuurlijk ook wel dat de bovengenoemde thema's slechts een klein gedeelte behandelen wat ons anarchisten kan bezighouden. We hebben getracht om onderwerpen zoals bijvoorbeeld anti-militarisme, anti-autoritaire opvoeding, verzet, . . . aan bod te laten komen door het vertonen van video. Tevens willen we een tentoonstelling maken, waar momenteel de hele anarchistische wereld voor is aangeschreven. De bedoeling is dat de verschillende groepen hun visie geven op de behandelde onderwerpen en andere die niet zo ruim aan bod komen. Tevens vragen we een voorstelling van hun groep, zodat we een bijna volledig beeld kunnen krijgen van de anarchistische kosmos. Groepen of mensen die

we zijn vergeten aan te schrijven worden bij deze vriendelijk uitgenodigd om alsnog met ons contact op te nemen.

Naast al dit hersenwerk vergeten we ook onze honger- en dorstspieren niet. Drink en voedsel zal de hele dag in overvloedige wijze verkrijgbaar zijn en dit voor democratische prijzen.

's Avonds zal er nog een fuif met optredens plaatsvinden, die tot in de vroege uurtjes doorgaat.

Deelname in de kosten bedraagt Bf 150 (ofwel een kleine acht pieken).

Verdere inlichtingen:

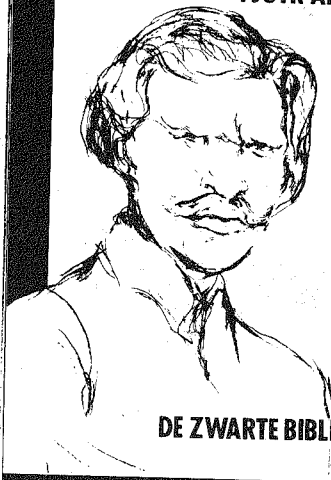
Mark Leriche

Pothoekstraat 41

2000 Antwerpen

tel 03/2320064 (op de woensdag- en donderdagmiddag van 13-16 uur).

GESCHIEDENIS VAN DE MACHNOBEWEGING PJOTR ARSJINOF

DE ZWARTE BIBLIOTHEEK

DE BLADEN

Onze bedoeling is om voortaan iedere maand, behalve een weergave van het belangrijkste nieuws van buiten de regio, telkens één van de vrije bladen onder de loep te nemen. Deze keer een bespreking van 'de Petroliehaven'.

De PH.

Deze week verscheen alweer het 52ste nummer van de Petroliehaven, wat betekent dat Rotterdam al een jaar voorzien is van een (gratis verspreid) weekblad met nieuws en discussies van en over de verschillende bewegingen en groepen in Rotterdam. De formule van een goedkoop uitgevoerd en gratis thuisbezorgd weekblad, aangevuld met een nieuwsoverzicht uit andere bladen blijkt duidelijk succesvoller dan andere initiatieven, waarvan de PH-redactie er verschillende, onberoerd voorbij heeft zien trekken.

De PH geeft een goed beeld van de ontwikkelingen in de wat radicalere hoek van actie over een breed scala van actiegebieden.

blijkt boelendans

Veel aandacht voor de strijd tegen de Centruumpartij en racisme in het algemeen, waarbij tendensieuze verre van objectieve artikelen ('De gedachten van de gezond verstandsmensen (CP-stemmers) zijn: óf tegen de muur of al dat tuig op een scip en laten zinken.', PH 49) afgewisseld worden met

een uitgebreide weergave van de ontwikkelingen en discussies in andere bladen, en een verslag van een cursus rond het thema 'Racisme en vreemdelingenhaat' in de Rotterdamse buurthuizen.

Opvallend is ook de combinatie van nieuws uit de wijken, miljeu-beweging en andere 'lieve' klups met een behoorlijk radikale stellingname, wat elkaar in Rotterdam blijkbaar minder bijt dan in andere steden. Illustratief voor het ongebonden redaktiebeleid lijkt me de discussie die de laatste twee nummers voor een komische noot zorgde tussen het Rood Verzets Front en een redaktielid.

Het RVF is nogal gepikeerd over de 'reklame' voor haar nieuwste uitgave, die met de eerdere uitgaven gerubriceerd wordt onder onleesbaar, maar met de vermelding dat het uitstekende informatie is voor de echt geïnteresseerden. De reactie van de schrijver is duidelijk: solidariteit is er al, door het maken van reclame, maar dat hoeft niet kritiekloos. Ondanks de schimpscheuten van de gevestigde pers op dit soort bewegingsblaadjes is relativering en wat zelfspot bij de PH een duidelijk aanwezig onderdeel.

De Petroliehaven kun je krijgen door een berichtje naar postbus 3420, Rotterdam. Een bijdrage voor de porto is dan wel op z'n plaats. Kopy kun je op dezelfde plaats kwijt. Bij de Grote Leegte in Den Haag kun je 'm iedere week lezen.

De Machnobeweging trachtte vanaf 1917, in de tijd van de Russische revolutie, in de Oekraïne tot de vestiging van een libertaire samenleving te komen. Een samenleving die zonder wetten en partijen, zonder uitbuiting en onderdrukking zou funktionieren. Pjotr Arsjinof beschrijft dit. Zijn boek is het verhaal van een revolutionaire boerenbeweging die het land van de grootgrondbezitters afnam en onder arme boeren verdeelde, en in de fabrieken streefde naar arbeiderszelfbestuur. Aan deze periode kwam, na een samenwerking met de bolsjewisten tegen de Witte legers, in 1921 een eind toen het bolsjewistische Rode leger de Machnobeweging met overmacht vernietigde. Het boek is niet ontbloot van kritiek op de verraderlijke rol die het bolsjewisme hierin speelde.

'Geschiedenis van de Machno-beweging' is het verhaal van één van de eerste guerrilla's die in deze eeuw plaatsvonden. Evenals de anarchisten in de Spaanse Burgeroorlog (1936-1939) probeerde de Machnobeweging libertaire ideeën in praktijk, in daden om te zetten. Pjotr Arsjinof, zelf medestrijder, laat zien hoe moeilijk dit is. Hij maakt de ervaringen van de Machnobeweging tot een les voor het heden. Zijn boek kan helpen een visie te vormen op de opstanden die momenteel - bijvoorbeeld in Midden-Amerika - plaatshebben.

Het boek is uitgegeven door de Zwarte Bibliotheek en te koop bij de linkse boekhandel In Den Haag bij Ruward Spui 231 De Grote Leegte, Buitenum 216 en De Rooie Hond, Witte de Withstraat 35. In Delft bij Academia, in Leiden bij Manifest en in Boskoop bij de Vijfde Colonne, Nieuwstraat 18. Het kost 29,50. Voor wie dat onbetaalbaar is is er de bibliotheek van de Grote Leegte. . . .

HET KIND DE DUPE

De laatste jaren wordt er steeds meer aandacht besteed aan het verschijnsel dat kinderen seksueel misbruikt worden door familieleden. In de meeste gevallen zijn meisjes hiervan het slachtoffer en mannen (vaders, broers, ooms) de daders.

Van oudsher wordt dit incest genoemd, de benaming voor seksuele relaties tussen bloedverwanten. Dit is echter een waarde vrije benaming die niets zegt over de wijze waarop deze 'relatie' is ontstaan en blijft bestaan. Hier zullen we het hebben over die relaties waarin er sprake is van gedwongen incest, om dit onderscheid duidelijk te maken zullen we dan ook spreken van seksuele kindermishandeling binnen het gezin. In die term liggen alle aspecten opgesloten: de (lichamelijke een geestelijke) mishandeling, het draait om (vaak heel jonge) kinderen, het speelt zich af binnen de gezinnen en er is sprake van seksueel misbruik.

Op seksuele kindermishandeling binnen het gezin rust een zwaar taboe. In die zin, dat er niet over gesproken kan worden en daardoor heel lang kan blijven bestaan.

Maar een eerste stap in het doorbreken van misverstanden en vooroordelen is het doorbreken van dat stilzwijgen. Het is een geheim dat meisjes en vrouwen jarenlang met zich meedragen, waar ze met niemand over durven te praten en waar ze zwaar onder gebukt gaan. Iets wat een heel belangrijke plek inneemt in hun leven is onbespreekbaar, lijkt niet te bestaan. Er ontstaan zware schuld- en schaamtegevoelens, verantwoordelijkheidsgevoel voor het hele gezin. Gevoelens van machteloosheid, waardeloos zijn, slecht zijn.

Maar natuurlijk ligt de schuld niet bij het kind, maar bij degene die het haar andoet.

Doordat er het laatste jaar veel aandacht is besteed aan seksuele kindermishandeling binnen het gezin is er een begin van verandering gemaakt om te kunnen praten over deze ervaringen. Dit schept de mogelijkheid om in een vroeger stadium deze misstanden te signaleren en hulp te bieden.

Seksuele kindermishandeling binnen het gezin is een van de vele uitingsvormen van vrouwenmishandeling en onderdrukking, de oorzaken liggen dan ook heel duidelijk in de rolverdeling tussen mannen en vrouwen, machtsverhoudingen, opvoedingspatronen.

Seksuele kindermishandeling ontstaat op een moment dat een man niet om kan gaan met macht en seksualiteit en is dan ook een uitvloeisel van de gangbare patronen.

In het algemeen ligt voor mannen het grensgebied tussen vriendschap en seksuele relaties heel scherp, zo ook de grens tussen situaties waarin geen lichamelijk contact is toegestaan (in vriendschappelijke relaties) en situaties waarin dat wel mogelijk is (bij seksuele relaties).

Dat betekent dat veel mannen moeilijk om kunnen gaan met lijfelijk contact met bijvoorbeeld kinderen. Als een kind geknuffeld wil worden zal het heel snel worden opgevat als een seksueel bedoelde toenaderingspoging. Op het moment dat deze toenaderingspoging wordt aangewend voor de eigen bevrediging gaat het goed fout.

Alleen vanwege de hun zelf toegevoegde machtspositie, de macht van mannen over vrouwen, ouders over kinderen, kan de situatie op een dergelijke manier uit de hand lopen.

Sinds twee jaar zijn vrouwen die dergelijke ervaringen achter de rug hebben bij elkaar gaanz itten. Ze kwamen tot de ontdekking dat de gevolgen voor de meesten hetzelfde waren, dat er veel overeenkomsten waren in hoe hun leven zich verder kon ontwikkelen.

Steeds meer bleek dat seksuele kindermishandeling binnen het gezin veelvuldig voorkomt. (Minstens 10 % van de vrouwen heeft in hun jeugd ervaringen opgedaan met seksueel misbruik). Van hieruit is de Vereniging tegen Seksuele Kindermishandeling Binnen het Gezin ontstaan: een vereniging van vrouwen die vroeger dergelijke ervaringen hebben doorgemaakt.

Doel van deze vereniging is het geven van bekendheid aan het verschijnsel seksuele kindermishandeling binnen het gezin, voor het voorlichting geven over oorzaken, gevolgen, signalering, hulpverlening e.d.

Tegelijkertijd zijn op verschillende plaatsen in Nederland praatgroepen van de grond gekomen vanuit de ervaringen die veel vrouwen met hulpverlening hebben opgedaan. Het doel van deze praatgroepen is het herkennen van je eigen verhaal en de gevolgen; dit kan vaak stimulerend werken.

Sinds kort is er ook in Den Haag een start gemaakt met het opzetten van zo'n praatgroep en meer bekendheid geven aan dit verschijnsel. Wie hierover meer info wil kan contact opnemen met Trees, tel 642049 of 655930 (soc. joenit).

MEIDEN

Vanuit de Sosjale Joenit hebben een aantal vrouwen het initiatief genomen een Meidenwegloophuis op te zetten.

Dit omdat er weinig opvang mogelijkheden alléén en speciaal voor meiden bestonden. De behoefte daaraan was er wel.

Meiden die geestelijk, lichamelijk en/of seksueel misbruikt of mishandeld worden, of zodanig bedreigd worden dat ze een geheim adres nodig hebben, vielen vaak buiten de boot. Voor dit nieuwe initiatief zijn verschillende redenen:

- Geheime opvangmogelijkheden waren er sowieso al niet;

- Er moest een opvang komen waar meiden geen last hebben van een versierderig, seksisties sfeertje, en waar ze bij elkaar en bij de medewerkers terecht kunnen met vragen, gevoelens en problemen die te maken hebben met hun achtergrond.

- De belangrijkste reden om het Meidenwegloophuis op te zetten, ligt echter in het feit dat vooral op seksuele kindermishandeling nog steeds een groot taboe rust, zowel bij slachtoffers als bij hulpverleners/sters.

Slachtoffers van seksuele kindermishandeling durven er vaak niet over te praten. Ook hulpverlener/sters durven er vaak niet naar te vragen of iemand seksueel misbruikt is, of denken er niet eens aan hierover heel directe vragen te stellen.

Door meer bekendheid te geven aan het bestaan van seksuele kindermishandeling proberen wij deze taboesfeer te doorbreken. Het bestaan van het Meidenwegloophuis maakt ook duidelijk dat het veel voorkomt, en maakt het voor meiden misschien makkelijker om er over te praten.

In maart vorig jaar zijn we met een aantal vrouwen begonnen aan de voorbereidingen. Op 1 november waren we organisatorisch zover, en was het pand zodanig opgeknapt dat we met de inmiddels 12 vrijwilligsters het pand konden openen. Het huis biedt plaats voor max. 6 meiden in de leeftijd van 12 tot 21 jaar. We draaien dag- en nachtdiensten en zijn dus 24 uur per etmaal bereikbaar. De vrouwen die er werken doen dit op een vrijwillige basis en werken vanuit een feministiese visie. Dit houdt in dat zij de problematiek van de meiden in een groter verband zien, als

LOPEN WEG

HOMOSEXUALITEIT EN OQ

onderdeel van de scheve man/vrouw-verhouding in deze maatschappij. Slachtoffers van seksueel misbruik zijn bijna altijd vrouwen of meiden. Hieruit blijkt duidelijk de machtspositie die mannen over vrouwen hebben.

Het Meidenwegloophuis draait nu zonder subsidie. We zijn nog aan het uitzoeken of en welke subsidiemogelijkheden er voor het MWH zijn. Tot nu toe hebben we gedraaid op de uitkeringen van meiden en op giften van personen en instellingen. We hebben met de GSD een regeling kunnen treffen dat meiden die bij ons komen een weglooppuitkering krijgen (regeling voor jongeren onder de 18 jaar die normaal geen RWW-uitkering krijgen, wanneer ze door de omstandigheden geen andere manier hebben om aan geld te komen) Deze uitkering wordt voor 1 maand gegarandeerd en na 30 dagen herzien door een nieuwe rapportage van ons.

Tot nu toe zijn de meeste meiden door hulpverleningsinstanties als: H.O.O.P. (Haags Onmiddellijke Opvang Projekt), H.O.H. (Hulp over de Heining), J.A.C. (Jongeren Advies Centrum), Sosjale Joenit (Het Haagse 'JAC'), Pro Juventute (een gezinsvoogdij en adviesburo voor jongeren en ouders), door de politie en door andere opvanghuizen zoals 'Stationsweg 21' en 'De Vluchthaven' bij ons gekomen. Slechts één meid heeft zich zelf bij het MWH aangemeld. Dit is voor ons reden om meer bekendheid te geven bij scholen, buurthuizen etc.

Giften hebben we nog steeds hard nodig om het voortbestaan te verzekeren. Ons gironummer is 1404846, postbus 10181, Den Haag, telefoon 46 38 32

".....in andere opvangtehuizen zitten allerlei verschillende gevallen, en daar zitten ook jongens. Als je bijvoorbeeld net verkracht bent en eeh....., nou ja, jongens zijn jongens! En je kan in de meeste opvanggroepen niet goed tot rust komen. En in het Meidenwegloophuis wel! Ja, ik vind het écht tof.."

groetjes, Saskia

*de toevoegingen tussen haakjes zijn van de redactie.

Omdat ik nogal schizofreen werd van de kloof tussen het homo gebeuren en het aktie gebeuren heb ik in de 2e Zwarte een stukje geschreven, waarin ik probeerde het beeld te schetsen dat iemand als ik van de houding t.o.v. homoseksualiteit bij een behoorlijk aandeel van de kraak/anti militaristische beweging heeft. Met opzet deed ik dat niet met de grote omzichtigheid, die altijd nodig schijnt te zijn om hetero's serieus naar de ideeën van de andere kant te laten luisteren. Dat het dan verkeerdt uitgelegd kan worden wist ik. Hier wil ik proberen nog wat dingen te verduidelijken.

NORMEN

Persoonlijk vind ik de heteronorm net zo naar als de homonorm. Als ik ergens ben waar de homonorm heerst, ben ik geneigd me ertegen af te zetten, wat wel eens lastig is. Tegen de heteronorm idem, maar dat gebeurt veel vaker, simpelweg omdat ik die veel vaker tegenkom. Verder heb ik meer begrip voor *daar waar homo norm is, omdat dat weinig plaatsen zijn en voor velen de enige plaatsen waar ze gelijkvoelenden kunnen ontmoeten, ongestoord door de grote heterobuitenwereld. Ideaal is natuurlijk de grote normloosheid, maar waar vind je die?

Mijn (homo)seksualiteit wordt dikwijls ter diskussie gesteld. Ik vind dat uitstekend. Daarom vind ik het vreemd, dat als je seksualiteit van een hetero ter diskussie stelt, je meestal stuit op een muur van onwil.

VERSIEREN

Mijn ervaring met jongens is vaak, dat ze dan denken dat ik ze wil versieren. Het kan welliswaar heel leuk zijn om iemand in de mannenliefde in te wijden en ik heb dat ook wel eens gedaan, maar om dit nou voortdurend te doen, nee, dat vergt te veel. Ik ben niet heilig. Bovendien heb ik nogal mijn vraagtekens bij het versieren überhaupt. Het blijft evengoed vervelend dat ik zo op mijn teentjes moet blijven lopen als ik meer dan alleen zakelijke belangstelling koester voor een heterojongen.

Met aanraken moet je helemaal uitkijken en voor je het weet vertelt hij dan dat hij toch beslist hetero is, mij heel aardig vindt maar niets seksueel met mij wil. Dan denk ik vreemd, dat weet je ook snel. De beslistheid waarmee ze dan hetero zijn verbaast me nog het meest. Hoe weet je dat nou? En vooral hoe weet je dan dat je geen ho-

HOMOSEXUALITEIT EN OOR VERVOLG

mo kan zijn? Dat hiermee ook elk ander persoonlijk contact drasties wordt verstoord vind ik erg jammer. Er is veel meer dan seks. Soms vraag ik me af of deze jongens dan alleen persoonlijk worden als ze een meisje willen versieren.

TOLERANTIE

Getolereerd worden vind ik één van de naaste dingen die er zijn. Getolereerd word je namelijk altijd net zo lang tot je iets doet dat niet in hun plan past. Dat betekend dus op je teentjes te moeten lopen. Tolerantie is onderdrukking. Waar haalt iemand het idee vandaan dat ie het recht heeft een ander te tolereren.

Geaksepteerd worden is leuker, als het ten minste echt is. Dus geen kusje, aai of schouderklop om te laten zien hoe geëmansipeerd je bent, maar eentje omdat het leuk is, anders niet. En geen hoogdravende babbels over homoseksualiteit, omdat dat zo'n goede indruk maakt op meisjes ofzo, maar omdat je je iets afvraagt, of niet. En vooral geen emansipatiediskussies zonder te kijken hoe dat nou in je eigen leven zit en met die betrokken personen te praten zodat je hun mening ook hoort en daarmee iets te doen.

DELFT

Donderdag

8 maart : Internationale vrouwendag
Dit jaar als thema "Vrouwen gelijkwaardig? Kom nou". De gehele dag zijn er activiteiten in het vrouwenhuis.

19.00-21.00 uur toneelgroep Panter
21.00-23.00 uur discussie
23.00 uur optreden van de vrouwenband Linda Luxaflex.

Het 8-maart-komitee heeft bij bedrijven en instellingen erop aangedrongen, dat deze dag vrouwen betaald verlof kunnen krijgen.

Woensdag

22 februari : Informatieavond
over anti militaristies buro.
Kraakkaffee Voorstraat 78 20.30 uur.

Donderdag

23 februari : Verbod CP?
diskussie/forumavond over verbod CP ja dan nee. Sprekersters-
Nora Salomons (PVDA) - Frans de Vries (jurist).
Centrale Bieb, Delft. Misschien komt er zelfs een band.

VERSCHIL?

Ikzelf zie niet zo'n groot verschil tussen vrijen met jongens en vrijen met meisjes. De verschillen die er zijn er-vaar ik als van buitenaf opgelegd en op den duur van voorbijgaande aard. Als we tenminste dichter bij elkaar durven, willen, kunnen komen. Ik geloof dat jongens meer gericht zijn op klaarkomen en minder op strelen e.d. totdat ze zich wel op hun gemak voelen. Bij meisjes

merk ik in wezen hetzelfde. Heel snel wordt op neuken aangestuurd, wat dan later weer terug gedraaid wordt, als je elkaar beter kent.

Daarom lijkt het me gewoon handiger om alles een beetje rustig aan te doen en niets te doen zonder dat je weet, dat je dat wilt of zonder dat je weet of de ander dat nou allemaal wel zo nodig vindt. Het is maar een idee natuurlijk.

wim

bij de kachel weg

UTREG

Op zaterdag 25 februari is er in Utreg weer een landelijk anti militaristisch overleg.

Eenmaal per twee maanden praten die lui met elkaar. Op 25 februari gaat het over "de vredesbeweging tegen kruisraketten, anti militaristen tegen het leger?....".

Eenieder die is geïnteresseerd is welkom om 12.00 uur in de Kargadoor, Oude Grag 36bis, Utreg.

Informatie kun je aanvragen bij LAMO, postbus 411, Utreg.

ROTJEKNOR

In een woongroep in een kraakpand in Rotterdam (villa Krakelbont) is plek voor enkele nieuwe bewoonsters. We wonen op het ogenblik met vier mannen en drie poezen. We hebben het huis twee jaar geleden gekraakt en zijn nu met de gemeente aan het onderhandelen over verbouwing. Zelf zijn we ook nog steeds heel hard (nou ja) aan het huis bezig. Heb je interesse, bel dan 010-661826.

Ronnie, Reynold, Mick, Evert,
mies, lieve en spoeke.

DE HAAG

In afwachting van een gemeentelijk meldpunt racisme zijn een aantal mensen, voornamelijk studenten in de rechten, het Klachtenburo Diskriminatie begonnen. Het buro gaat deel uitmaken van het Haags Initiatief en zal nauw samenwerken met het Haags Advokaten Kollektief.

Het klachtenburo is gevestigd in de Haagse Wetswinkel, Hoefkade 542. Elke dinsdagavond van 19 tot 21.30 uur is er spreekuur.

boskoop

Boekhandel "De Vijfde Kolonne"
Nieuwstraat 18
Open: 19-21 uur vrijdags
11-16 uur zaterdag

Tevens vrijdags tijdens openingsuren:
kraakspreekuur.

Drukkerij/uitgeverij "Macula"
Nieuwstraat 26
tel 4381 & 6079

Boskoops anti fascisme komitee
p/a Zuidkade 114

delft

Vrouwenradio Delft
iedere dinsdagavond 19 00-20.00
101.75 mhz, op de FM band, niet te
ontvangen via de kabel.

Vrouwenhuis
Molslaan 46, tel 126511
dinsdagavond vrouwenkaffee

Blijf van mijn lijf
Postbus 3267, tel 124501

Vrouwen tegen seksisties geweld
Postbus 3293

Vrouwen hulptelefoon 146110

Muurkrant, postbus 3218

Werklozen actie komitee (WAK)
tel 145798

Kraakkaffee, Voorstraat 78
iedere woensdag vanaf 20.30

Kraakspreekuur, Voorstraat 78
iedere woensdag van 19.30 tot 20.30

Ontbijtkaffee, Voorstraat 78
iedere zondag van 11.00 tot 14.00

Anti-militaristies Buro i.o
postbus 3192

Stadskrant "Blauwdruk"
Postbus 3249

den haag

WAF/sollisiteek
Stationsweg 102, tel 896230

Buro voor rechtshulp (gratis juridisch ad-
vies en toewijzing advocaten).
ma, di, do & vr 9.30-12 uur
Javastraat 52, tel 639905

Sosjale Joenit (actie, hulp & infocen-
trum voor jongeren in krisissituaties)
Juf Idastraat 10, tel 655930

Buitenom 216 voor:
koffiehuis/eetkaffee 'Blau'
wo t/m zo 16-20 uur
boekhandel 'De Grote Leegte'
dezelfde dagen & tijden
drukkerij 'De Bijstand'

Kraakspreekuren
vr 'De Grote Leegte' (zie boven)
wo 19-21 uur 'Het Brullende Breekijzer'

Kraakkaffee 'Het Brullende Breekijzer'
Lutherse Burgwal 1
wo t/m zo vanaf 22 uur

Vrouwenhuis/boekhandel 'Trix'
Anna Palownastraat 35

Boekhandel 'De Rooie Hond'
W. de Withstraat 35, tel 648861

Emmaus rommelmarkten (opbrengst voor
groepen in binnen en buitenland)
Prinsegracht 36, tel 639273

Haags Initiatief
meldkamer fascisme/diskriminatie
tel 468810 overdag
tel 604402 's avonds

Uitjebol, zelf gemaakte kleding
Stootjekop, koffieshop
Boekhorststraat 121
('s maandags gesloten)

Haagse Zwartrijdersbond
P/a Juf Idastraat 10

Dienstweigerspreekuur
Woensdags 20-22 uur
P/a Juf Idastraat 10

Vrouwenkaffee "Madam Mikmak"
Piet Heinstraat

Hulpverlening Verkrachte Vrouwen
tel 540264
19.30-22.30 uur woensdag
9.30-12.30 uur vrijdag

zoetermeer

Huisvestingspreekuur KJH
di avond 19 - 20 uur
Julianalaan 21, tel 165500

EHBO (eerste hulp bij oproepen)
dienstweigeren, anti militarisme
do avond 20 uur
Julianalaan 21, tel 165500

Tabu, meidenkaffee
do avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen Racisme,
Fascisme en diskriminatie,
postbus 89

leiden

Infowinkel Alarm
Lokhorststraat 25

Boekwinkel Manifest
Hoogl Kerkgracht 4, tel 125691

Feministische boekhandel Gaia
P.kerkchoorsteeg 1, tel 143684

Ziekenboeg, Noordeinde 2a

Kraakbond (bij het KWJ op dinsdag)
Koppenhinksteeg 2, tel 121139
17-18 uur

Wegloophuis zoekt vrijwilligers
Doortje 130963 of Els 146381

gouda

De straten zijn verlaten

KONSTANTIN '84

ALS IK BENOEMD WORD TOT
SECRETARIS-GENERAAL ZAL DE OP-
BRENGST VAN WINTERTARWE
EN SNIJMAIS STIJGEN MET
11,4 PROCENT BRUTO

ALS IK BENOEMD
WORD VERHOOG IK
DE BINNENLANDSE
VEILIGHEID MET
20 PROCENT

ALS JULLIE MI BENOEMEN
WEET IK WEL EEN DOOS
WHISKY EN EEN PAAR
SLOFFEN MARLBORO TE
LIGGEN

